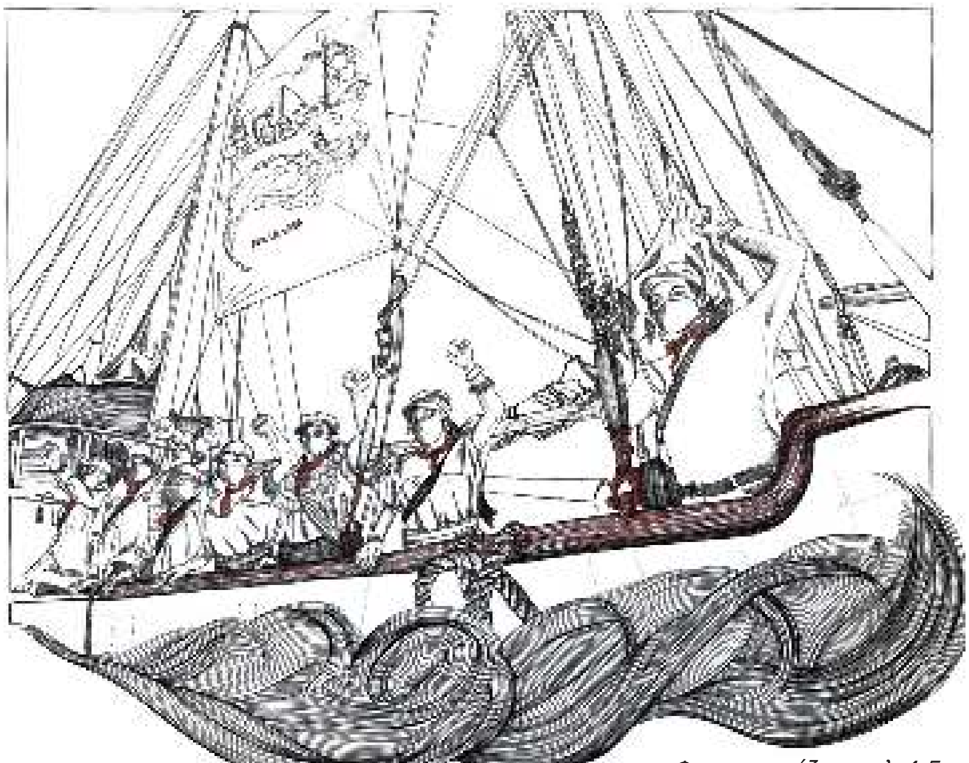
Γη & Ελευθερια

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
|ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #25 Ιούλιος 2021 Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | apo.squathost.com

ΟΙ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ
Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Από τις ιθαγενικές κοινότητες της Τσιάπας που μετά τη ζαπατιστική εξέγερση της πρωτοχρονιάς του 1994 χτίζουν την αυτονομία τους, στέλνοντας διαρκώς στους από τα κάτω όλης της γης το μήνυμα της παγκόσμιας αντίστασης απέναντι στα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά…

Φωτορεπορτάζ στη σελ. 4-5

Απέναντι *στη διεθνή αντικοινωνική συμμαχία των πολιτικών και οικονομικών ελίτ και στις εμπόλεμες κοινωνίες που προετοιμάζουν, αναδύονται οι αστείρευτες απελευθερωτικές δυνατότητες των αγώνων που ξεσπούν σε όλο τον κόσμο. Από την Τσιάπας στα βουνά του Μεξικού και τα ιθαγενικά κινήματα στην Αμερική μέχρι την Ροτζάβα, από τις φαβέλες της Βραζιλίας, τους δρόμους της Χιλής και της Κολομβίας μέχρι τη Μιανμάρ, από τα αντιφασιστικά οδοφράγματα στις ΗΠΑ ως την Ευρώπη, τα Βαλκάνια και την Τουρκία, η φλόγα της εξέγερσης είναι πάντα ζωντανή.*

Ενάντια *στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, στη φτώχεια και την εκμετάλλευση, την πατριαρχία, τη λεηλασία του φυσικού κόσμου, τις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, προτάσσουμε την κοινωνική, ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη και το καθολικό όραμα της κοινωνικής επανάστασης. Απέναντι στη δυστοπία του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, αντιπαραβάλλουμε την ελευθεριακή κοινωνία, που οργανώνεται μέσα από τα ομόσπονδα κοινωνικά συμβούλια “για την ελευθερία του καθενός και την ισότητα όλων”.*

3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ
διεθνιστικής, κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης
9-11 Ιούλη 2021 | Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου

Οι άνθρωποι που σήμερα στέκονται απέναντι στο τέρας του φασισμού, της κρατικής καταστολή, του ολοκληρωτισμού, ενάντια στον ρατσισμό και τη λεηλασία της φύσης και του πλανήτη αποτελούν τις πρώτες σταγόνες της δίκαιης οργής μας. Ο αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση συνεχίζεται και θα νικήσει!

Η υφαρπαγή του τεράστιου κοινωνικά παραγόμενου πλούτου και των διαθέσιμων πόρων από τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ, η υπερσυγκέντρωση πληθυσμών σε μεγαλουπόλεις, εργασιακά κάτεργα, φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων, η διαχρονική υπολειτουργία των συστημάτων υγείας την ώρα που οι οικονομικά και πολιτικά ισχυροί κρατούν για τον εαυτό τους τη δυνατότητα να απολαμβάνουν την καλύτερη δυνατή περίθαλψη, καταδεικνύουν πως: Το κράτος και το κεφάλαιο, που ήδη καταδικάζουν εκατομμύρια ανθρώπους στον θάνατο από την πείνα, τις ασθένειες και τις πολεμικές επιχειρήσεις, δίνουν μάχη για να διατηρήσουν αλώβητα τα προνόμια τους, τη θέση εξουσίας τους οι πολιτικά και οικονομικά ισχυροί.

Συνέχεια στη σελ. 24

ΔΙΗΜΕΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ, 3-4 Ιούλη 2021
ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ, 13-15 Αυγούστου 2021

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

Στις 8 Γενάρη ο αγωνιστής Δ. Κουφοντίνας ξεκινάει απεργία πείνας αντιστεκόμενος στον κρατικό ολοκληρωτισμό που εκδικητικά και παραδειγματικά επιχειρεί να επιβάλλει ένα ειδικό καθεστώς εις βάρος του, αλλά και εις βάρος όλων όσοι θα βρεθούν ή έχουν ήδη βρεθεί στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής. Η ψήφιση, τον Δεκέμβριο, ενός νόμου που ξεκάθαρα διαμορφώνει ένα ειδικό καθεστώς για τους «καταδικασθέντες για τρομοκρατία», δηλαδή για όσους το κράτος ορίζει ως εσωτερικό εχθρό, αφενός έχει φωτογραφικά χαρακτηριστικά σε ό,τι αφορά την αφαίρεση της δυνατότητας του Δ. Κουφοντίνα να κρατείται σε αγροτικές φυλακές και αφετέρου δημιουργεί μία ακόμα κακή παρακαταθήκη για την ενίσχυση του καθεστώτος εξαίρεσης ενάντια σε όσους αντιστέκονται στη βαρβαρότητα του κράτους και του καπιταλισμού.

Όντας κρατούμενος για 18 χρόνια, από τα οποία τα 16 τα πέρασε στην ειδική πτέρυγα των φυλακών Κορυδαλλού, ο Δ. Κουφοντίνας σύμφωνα ακόμα και με αυτόν τον αυταρχικό νόμο που καταστρατηγεί κατάφωρα τα δικαιώματα των πολιτικών κρατουμένων, θα έπρεπε να μεταφερθεί στις φυλακές Κορυδαλλού. Προχωρώντας σε μία ακόμα επίδειξη κρατικής αυθαιρεσίας τον μετέφεραν στις φυλακές Δομοκού, παραποιώντας ακόμα και τα σχετικά έγγραφα μεταγωγής του σε μία επιβεβαίωση της ρήσης: «Το κράτος είναι η μεγαλύτερη μαφία όλων». Απέναντι στις διαρκείς μεθοδεύσεις εναντίον του, που συνοδεύτηκαν και από τη σχετική ιδεολογική κατασυκοφάντηση και την προπαγάνδα των ΜΜΕ, ο Δ. Κουφοντίνας επέλεξε να αντισταθεί μέσω της απεργίας πείνας.

Οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης που άρχισαν να αναπτύσσονται αμέσως μετά την έναρξη της απεργίας πείνας, αντιμετώπισαν σε πλήθος περιπτώσεων την τρομοκρατική βία των δυνάμεων καταστολής, την ίδια στιγμή που οι χώροι δουλειάς και τα μέσα μεταφοράς γέμιζαν ασφυκτικά με εργαζόμενους, αποδεικνύοντας πως η πανδημία για τους κρατούντες δεν είναι παρά ένα εργαλείο επιβολής. Οι χιλιάδες νεκροί από αυτήν, άλλωστε, είναι αποτέλεσμα των πολιτικών τους, που έχοντας ως απόλυτο κριτήριο το κέρδος και τον έλεγχο διέλυσαν τις δομές υγείας και επέβαλαν το μαζικό συνωστισμό σε χώρους δουλειάς και σε αγορές. Οι ασκήσεις αυταρχισμού με τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, με τις επιθέσεις κατά συγκεντρωμένων, με τις συνεχείς διώξεις και την αναβάθμιση των κατηγορητηρίων, επιχείρησαν μάταια να αποτελέσουν διαρκή βήματα προς την εγκαθίδρυση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Απέναντι τους βρήκαν την αγωνιστικότητα του απεργού πείνας, τις επίμονες κινήσεις (συγκεντρώσεις, παρεμβάσεις, καταλήψεις) σε πρώτη φάση των εκατοντάδων αγωνιστών, κυρίως του αναρχικού κινήματος που εξέφρασαν μέσα από τη δράση τους, για περισσότερες από 40 μέρες, την κοινωνική οργή, η οποία συσσωρευόταν. Η απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα, ιδιαίτερα από τη στιγμή που η κατάσταση της υγείας του έφτανε σε απολύτως οριακό σημείο, κατάφερε να δημιουργήσει ρήγματα στο λόγο της εξουσίας και ταυτόχρονα οι κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στους δρόμους διαμόρφωσαν σημείο αναφοράς και συσπείρωσης για ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια, ενώ ακόμα παρά πέρα μέσα από τον αγώνα αυτό επιχειρήθηκαν, και ως ένα βαθμό επιτυχώς, συνδέσεις με τους ευρύτερους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες που αναπτύσσονταν απέναντι στη συνολική αντικοινωνική κρατική και καπιταλιστική επίθεση στην κοινωνία.

Από την πλευρά μας ως αναρχικοί από την έναρξη της απεργίας πείνας σταθήκαμε αλληλέγγυοι στον αγωνιστή Δ. Κουφοντίνα ενάντια στο καθεστώς εξαίρεσης των πολιτικών κρατούμενων και ευρύτερα ενάντια στις κατασταλτικές πολιτικές του κράτους, με σειρά παρεμβάσεων και κινήσεων αλληλεγγύης μαζί με πολλούς ακόμα συντρόφους/ισσες. Από τις συγκεντρώσεις και τις διαδηλώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, μέχρι τις καταλήψεις του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης, του Αθηναϊκού πρακτορείου Ειδήσεων, του υπουργείου Υγείας, του παραρτήματος του υπουργείου Πολιτισμού και τη συγκέντρωση στα γραφεία της Νέας Δημοκρατίας στο Μοσχάτο. Επίσης στόχος της πολιτικής μας παρέμβασης ήταν η διασύνδεση του αγώνα ενάντια στο καθεστώς εξαίρεσης με τις ευρύτερες κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι οποίες αναπτύσσονταν στους δρόμους και επιχειρούσαν να στήσουν αναχώματα στην κρατική και καπιταλιστική δυστοπία, που επιχειρείται να επιβληθεί σε ολόκληρη την κοινωνία. Με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις καταλήψεις σχολών ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την αστυνομοκρατία και την κρατική τρομοκρατία μέσα στα πανεπιστήμια, την κατειλημμένη πρυτανεία ΑΠΘ και τις μαχητικές διαδηλώσεις φοιτητών και φοιτητριών στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, που αποτέλεσαν σημαντικό σημείο μέσα στις φοιτητικές αντιστάσεις που αναπτύχθηκαν στον ελλαδικό χώρο.

Το κράτος, ανάμεσα στην επιλογή της ανασυγκρότησης του με όρους πρόνοιας και την αντίστοιχη με όρους καταστολής, επέλεξε το δεύτερο γιατί η κοινωνική πρόνοια θεωρείται μια παρωχημένη παραχώρηση που αναγκάστηκε να κάνει ο καπιταλισμός σε ένα προηγούμενο στάδιο. Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός δεν χρειάζεται -και δεν μπορεί- να υποσχεθεί τίποτε. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ ήδη μετράει χιλιάδες θανάτους υπό τη διακυβέρνησή της, επιχειρεί ακόμα μία φορά να αξιοποιήσει την πανδημία ως εργαλείο αντικοινωνικής επιβολής. Ο σκοπός της είναι να προχωρήσει στην υλοποίηση των σχεδιασμών των κυρίαρχων για αφανισμό όλων των αντιστάσεων και για ολοκληρωτική επιβολή πάνω στο κοινωνικό σώμα, διαλύοντας πλήρως τη δημόσια υγεία, υποβαθμίζοντας ολοένα τη δημόσια παιδεία, περνώντας νομοσχέδια για τα εργατικά που επιτείνουν την ταξική εκμετάλλευση και ανοίγουν τις πόρτες στην πλήρη αυθαιρεσία των αφεντικών, ενώ αφοπλίζουν ολοένα τα σωματεία, εντείνοντας τη λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος και απαξιώνοντας την ανθρώπινη ζωή. Επιβάλλουν ένα καθεστώς

εξαίρεσης απέναντι στους πιο αόρατους αυτής της κοινωνίας, είτε πρόκειται για φυλακισμένους/ες είτε για πρόσφυγες και μετανάστες/στριες, είτε ακόμα και απέναντι σε όσους και όσες αγωνίζονται ενάντια στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Η αστυνομική επίθεση στη Νέα Σμύρνη ανέδειξε μια εικόνα που επικρατεί σε όλα τα πεδία της καθημερινότητας, ανέδειξε την αστυνομική κατοχή των πόλεων και των γειτονιών, την κρατική τρομοκρατία και βία με την οποία βρίσκονται διαρκώς αντιμέτωποι οι αγωνιστές και αγωνίστριες, οι πληβείοι, οι νεολαίοι, οι μαθητές και φοιτητές, οι πρόσφυγες και μετανάστες, τη συνθήκη μέσα στην οποία η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία αντιμετωπίζει από την μια πλευρά τις εγκληματικές κρατικές πολιτικές διαχείρισης της πανδημίας, την φτώχεια, την εξαθλίωση και από την άλλη τη διαρκή απειλή της κρατικής καταστολής. Απάντηση σε αυτή την επίθεση αλλά και στη γενικευμένη επιχείρηση τρομοκράτησης της κοινωνικής βάσης αποτέλεσε η τεράστια διαδήλωση στη Ν. Σμύρνη, οι συγκεντρώσεις στις πλατείες και οι πορείες σε δεκάδες πόλεις και γειτονιές. Αποτέλεσμα αυτών των κινητοποιήσεων και των αντιστάσεων που παρήχθησαν ήταν η υποχώρηση της εντεινόμενης καταστολής και το προσωρινό όριο που τέθηκε απέναντι της, καθώς η καταστολή και η δόμηση ενός αστυνομικού κράτους ήταν η κεντρική κρατική επιλογή για την διαχείριση της πανδημίας και γενικότερα. Μια κρατική επιλογή που τέθηκε για ακόμα μια φορά σε εφαρμογή μέσα από την επίθεση στη μεγαλειώδη διαδήλωση της Ν.Σμύρνης, μέσα από το όργιο καταστολής και το αστυνομικό πογκρόμ που εξαπολύθηκε στους δρόμους της περιοχής με ξύλο, δακρυγόνα, κρότου λάμψης στο σωρό, με εισβολές σε πολυκατοικίες και καταστήματα, με τον βασανισμό και τη σεξουαλική παρενόχληση συλληφθέντων και συλληφθεισών, με την κατασκευή ενός τεράστιου κατηγορητηρίου για όσους βρέθηκαν όμηροι στα χέρια των κρατικών δολοφόνων και με την εκδικητική και αβάσιμη προφυλάκιση 3 ανθρώπων.

Μετά από 65 μέρες, η απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα έληξε, χωρίς να έχει πετύχει τον αντικειμενικό στόχο της, αποτελώντας όμως μια πολύ σημαντική στιγμή του κοινωνικού και ταξικού αγώνα. Το αίτημα του απεργού πείνας δεν δικαιώθηκε, όμως η αγωνιστική συνείδηση, που οδήγησε αγωνιστές και αγωνίστριες να βρεθούν στον δρόμο μπροστά στην κατασταλτική μανία των κρατικών ταγμάτων εφόδου, ένωσε το νήμα με τις χιλιάδες κόσμου που στη συνέχεια διαδήλωναν επί μέρες σε δεκάδες πόλεις της χώρας ενάντια στην κρατική καταστολή, με τις δυναμικές κινητοποιήσεις φοιτητών και φοιτητριών, με τους χιλιάδες διαδηλωτές που γέμισαν τους δρόμους της Ν. Σμύρνης, με τις μαζικές διαδηλώσεις σε πόλεις και γειτονιές ενάντια στην αστυνομοκρατία, με τον αγώνα για την ενίσχυση της δημόσιας υγείας ενάντια στη δολοφονική κρατική διαχείριση της πανδημίας. Και είναι αυτή η αγωνιστική συνείδηση που κρατά ζωντανή τη διαρκή μάχη απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική δυστοπία, που με πυξίδα το γκρέμισμα του χρεοκοπημένου συστήματος, το οποίο σπέρνει τον θάνατο και την τρομοκρατία, συνεχίζει να κινείται στην κατεύθυνση της οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας αλληλεγγύης, ισότητας, για ζωή, υγεία, ελευθερία.

Ο φόβος των εξουσιαστών για την ώρα του πληβειακού ξεσηκωμού μεγαλώνει. Ας τον κάνουμε πραγματικότητα. Η λύση βρίσκεται στον δρόμο του αγώνα. Εκεί που μπορούν να συντριβούν οι νόμοι και η δύναμη των ένστολων φρουρών της ζωής μας. Οργάνωση με ακηδεμόνευτους και αδιαμεσολάβητους όρους σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα. Ενότητα στη βάση, συντονισμός στη δράση. Αλληλεγγύη και αντίσταση!

Ούτε υγεία ούτε ελευθερία, το κράτος σπέρνει θάνατο και τρομοκρατία.

• Αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους, που βρίσκονται αντιμέτωποι με το καθεστώς εξαίρεσης.

• Αλληλεγγύη στον αγώνα των υγειονομικών για ενίσχυση της δημόσιας υγείας.

• Αλληλεγγύη σε όσους αντιστέκονται στις σχολές, τους χώρους εκμετάλλευσης, τις γειτονιές και τους δρόμους.

• Αλληλεγγύη στους διωκόμενους για τις κινήσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας του Δ. Κουφοντίνα.

• Αλληλεγγύη στους διωκόμενους και άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων για τα γεγονότα της Ν. Σμύρνης.

• Αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστριες, ενάντια στις δολοφονίες στα σύνορα, τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, την εκδίωξη από χώρους στέγασης και την εξαθλίωση.

Οργάνωση και αγώνας για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Μαυροκόκκινη Πρωτομαγιά

ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας

Οι Ζαπατίστας ταξιδεύουν... Τους περιμένουμε στους δρόμους και τους χώρους του αγώνα.

Από την εκδήλωση που οργάνωσε η Κατάληψη ΛΚ37 στο Πάρκο Κύπρου και Πατησίων στις 10 Απρίλη

Πανό από την Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37 στην Αθήνα, την Κατάληψη Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη και την Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΤΗ ΤΟΥ EZLN ΜΕΞΙΚΟ

10 Απρίλη του 2021

Στα άτομα, τις ομάδες, τις συλλογικότητες, τις οργανώσεις, τα κινήματα, τα συντονιστικά και τους αυτόχθονες λαούς της Ευρώπης που περιμένουν την επίσκεψή μας:
Στην Εγχώρια και Διεθνή Έκτη:
Στα δίκτυα αντίστασης και εξέγερσης:
Στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο
Στους λαούς του Κόσμου:

Αδελφοί και αδελφές, σύντροφοι και συντρόφισσες:

Σήμερα, 10 Απρίλη του 2021, συγκεντρώθηκαν στο «Σπορείο Κομαντάντα Ραμόνα», οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που αποτελούν μέρος της πρώτης ομάδας των απεσταλμένων στο Ταξίδι μας για τη Ζωή, κεφάλαιο Ευρώπη. Πρόκειται για την δια θαλάσσης αντιπροσωπεία.

Με ένα μικρό τελετουργικό, σύμφωνα με τις παραδόσεις και τα έθιμά μας, η αποστολή έλαβε την εντολή των ζαπατιστικών λαών να μεταφέρει μακριά τη σκέψη μας, δηλαδή την καρδιά μας. Οι απεσταλμέν@ μας κουβαλάνε μια μεγάλη καρδιά. Όχι μόνο για να αγκαλιάσουν όσες και όσους, στην ευρωπαϊκή ήπειρο, εξεγείρονται και αντιστέκονται, αλλά και για να ακούσουν και να μάθουν από τις ιστορίες, τις γεωγραφίες, τα ημερολόγια και τους τρόπους τους.

(...)Στις 26 του Απρίλη θα ξεκινήσουν για κάποιο λιμάνι της Μεξικάνικης Δημοκρατίας. Εκεί θα φτάσουν το αργότερο στις 30 Απρίλη και θα επιβιβαστούν στο πλοίο που το έχουμε βαφτίσει «Το Βουνό» («La Montaña»). Θα παραμείνουν στο σκάφος για δύο ή τρεις μέρες και νύχτες και στις 3 του Μάη του 2021, μέρα του Santa Cruz, Chan Santa Cruz, το πλοίο «La Montaña» θα σαλπάρει με τους συντρόφ@ς μας με προορισμό τις ευρωπαϊκές ακτές, σε ένα ταξίδι που υποτίθεται θα διαρκέσει 6 έως 8 εβδομάδες. Υπολογίζεται ότι τη δεύτερη εβδομάδα του Ιούνη του 2021 θα βρίσκονται στα ανοικτά των ευρωπαϊκών ακτών.

Από τις 15 Απρίλη του 2021, οι σύντροφ@ μας από τις βάσεις στήριξης, θα πραγματοποιούν δράσεις και στα 12 ζαπατιστικά καρακόλ, για να αποχαιρετήσουν τη ζαπατιστική αποστολή, η οποία, δια αέρος και θαλάσσης, θα ταξιδέψει στη γεωγραφία που ονομάζεται «Ευρώπη».

Σε αυτό το κομμάτι το οποίο έχουμε ονομάσει «Ταξίδι για τη Ζωή. Κεφάλαιο Ευρώπη» οι απεσταλμέν@ ζαπατίστας θα συναντηθούν με εκείνους και εκείνες που μας έχουν καλέσει για να συζητήσουν τις αμοιβαίες ιστορίες μας, τους πόνους, την οργή, τις επιτυχίες και αποτυχίες μας.

Από σήμερα, ο Εξεγερμένος Υποδιοικητής Γκαλεάνο θα δημοσιεύει μία σειρά από κείμενα στα οποία θα σας μιλά για εκείνους που συγκροτούν τη ναυτική ζαπατιστική αντιπροσωπεία, για τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί, για κάποια από τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε και τα λοιπά....

Με δυο λόγια: είμαστε ήδη καθ' οδόν για την Ευρώπη.

Αυτά προς το παρόν

Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού

Εξεγερμένος υποδιοικητής Μοϊσές

Επιτροπή Έκτη του EZLN

Μεξικό, Απρίλης του 2021

Τρίτη 22 Ιουνίου: Η ναυτική αντιπροσωπεία των Ζαπατίστας - Μοίρα 421 αποβιβάστηκε στο Vigo της Ισπανίας.
Αφού διέσχισαν τον Ατλαντικό, ακολουθώντας την αντίστροφη πορεία από εκείνη των κονκισταδόρων, οι εξεγερμένες/οι ιθαγενείς του μεξικάνικου νότου συνεχίζουν το Ταξίδι για τη Ζωή στην Ευρώπη. Τις/τους υποδεχόμαστε από κάθε σημείο του αγώνα!

Γκράφιτι στην αυλή της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37

Πορεία αλληλεγγύης στη μαχόμενη Παλαιστίνη και εκδήλωση για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων στο λόφο του Στρέφη.

Φυλακές Δομοκού, από τη συγκέντρωση ενάντια στην επιχειρούμενη εξόντωση του αναρχικου Γ. Δημητράκη

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ $7^{Η}$ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Η 7η συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο και την Κυριακή 29 και 30 Μαΐου αντίστοιχα, στην Κατάληψη Mundo Nuevo στην Θεσσαλονίκη. Το διήμερο ξεκίνησε με την ανοιχτή διαδικασία, κατά την οποία οι συλλογικότητες της ΑΠΟ τοποθετήθηκαν για την πολιτική και κοινωνική συγκυρία καθώς και για την δράση της οργάνωσης το χρονικό διάστημα που προηγήθηκε της Συνδιάσκεψης. Την ανοιχτή συζήτηση παρακολούθησαν η αναρχική μαθητική ομάδα Αταξία και η αναρχική συνέλευση φοιτητών/τριών Quieta Movere.
Στη συνέχεια, ακολούθησαν οι εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων της ΑΠΟ, οι οποίες περιλάμβαναν απολογισμό της πολιτικής κίνησης της οργάνωσης, των οργάνων και των θεματικών της ομάδων. Επιπλέον, σχεδιάστηκε η κατεύθυνση της κίνησης για το επόμενο χρονικό διάστημα, το οποίο μας βρίσκει στην επαύριο της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας από το κράτος σε συνδυασμό με την επίταση της κρατικής καταστολής, που στόχο έχει το τσάκισμα των ταξικών και κοινωνικών αντιστάσεων, μέσα στις ευρύτερες διαδικασίες κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης για τον πλήρη μετασχηματισμό της κοινωνίας.

Την ίδια στιγμή από τις ιθαγενικές κοινότητες της Τσιάπας που μετά την εξέγερση της πρωτοχρονιάς του 1994 χτίζουν την αυτονομία τους, οι Ζαπατίστας έχουν ήδη ξεκινήσει το ταξίδι τους για την Ευρώπη, ακολουθώντας την αντίστροφη διαδρομή από αυτή των κονκισταδόρων και στέλνοντας στους από τα κάτω όλης της γης ένα ακόμα μήνυμα αλληλεγγύης και αντίστασης απέναντι στα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά. Από την πλευρά μας προετοιμαζόμαστε να τους υποδεχτούμε στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα, στις γειτονιές και τους δρόμους, στα βουνά και τα ποτάμια.

Η ΑΠΟ εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, μια ανοιχτή πρόταση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση· μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Με δεδομένη πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μία μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχείρησης αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει τις προκλήσεις των καιρών μας, συνυπολογίζοντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική αντεπίθεση. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής μας σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: Αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Παρουσίαση της πρώτης ποιητικής συλλογής της Νένας Δούρου (ελευθεριακές εκδόσεις Ναυτίλος), Νάρκη στις 29 Ιούνη στην ταράτσα της Κατάληψης Mundo Nuevo

Είμαστε οι αδέσποτοι.
Είμαστε οι αδέσμωτοι,
οι καταραμένοι.
Θαρρώ πως η ζωή,
μας καταδίκασε
σε περιβάλλοντα φλεγόμενα
και σε ερείπια που στο νου τους
χτυπούν τα λαμπιόνια ηδονής τροπικής.
Προς δυσμάς και προς ανατολάς
τα πέλματα μας μπασμένα στο χώμα
δυσκίνητα, και το κεφάλι συνεπαίρνει το στέρνο, ψηλά.

Ενάντια στην εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας και τη δολοφονική καπιταλιστική βαρβαρότητα

Στους παρόντες καιρούς της κρίσης και αναδιάρθρωσης του κράτους και του κεφάλαιου εν μέσω πανδημίας, το πολιτικό/οικονομικό καθεστώς, με την ακροδεξιοφιλελεύθερη διαχείριση της εξουσίας, αποκαλύπτει με τον πλέον φρικαλέο τρόπο τις εγκληματικές του "αξίες" και τις αντικοινωνικές στοχεύσεις του, οδηγώντας σε μαζικούς θανάτους, εξοντωτικές συνθήκες ανέχειας, ανισοτήτων και αποκλεισμών, σε ανυπολόγιστες περιβαλλοντικές καταστροφές, στο φασισμό, τον πόλεμο και την υποδούλωση.

Ένα καθημαγμένο από τις πολιτικές κερδοσκοπίας δημόσιο σύστημα υγείας που σήμερα καλείται να διαχειριστεί μία γιγάντια υγειονομική κρίση, αφήνοντας ουσιαστικά ακάλυπτες τις ανάγκες προστασίας της ζωής και της υγείας των ταξικά αδύναμων, με δεκάδες συνανθρώπους μας να πεθαίνουν καθημερινά, με τους νεκρούς από Covid-19 να φτάνουν σήμερα τους 9.330, με βαριά νοσούντες να διασωληνώνονται εκτός ΜΕΘ σε υποστελεχωμένα και χωρίς τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό νοσοκομεία, με τους εργαζόμενους σε αυτά να δουλεύουν σε εξοντωτικούς ρυθμούς, με απλήρωτες εφημερίες και υπερωρίες, υπό τη σκιά ενός θεσμικού εργασιακού εκφοβισμού με στόχο την αποσιώπηση του εγκλήματος που διαπράττεται καθημερινά στο επίπεδο της δημόσιας υγείας.

Ένα αυταρχικό και γραφειοκρατικό σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης που διευρύνει τους αποκλεισμούς, απαξιώνει τις μόνιμες ανάγκες για εκπαιδευτικούς και εργαζόμενους στις εκπαιδευτικές δομές, υποβαθμίζει το επίπεδο μάθησης σε όλες τις βαθμίδες, περιφρονεί την αξία της παιδείας ως πάγια κοινωνική ανάγκη, με στόχο να προετοιμάσει τις νέες γενιές αναλώσιμων δέσμιων στα σχέδια των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών.

Μια δολοφονική αντι-μεταναστευτική πολιτική που αποτυπώνεται στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης με τις απάνθρωπες και άκρως επικίνδυνες συνθήκες για τη ζωή και την υγεία των προσφύγων και μεταναστών ειδικά μέσα στο πλαίσιο της πανδημίας, στις απελάσεις, τις απωθήσεις και τους θανάτους στα σύνορα, με τα πρόσφατα περιστατικά του αυτοπυρπολισμού Αφγανής πρόσφυγα, της εγκατάλειψης μετανάστη από τη Γουινέα σε θάνατο από περιτονίτιδα, και την αυτοκτονία Κούρδου πρόσφυγα από την Τουρκία, στα κέντρα κράτησης του Καρά Τεπέ, της Κω και της Κορίνθου αντίστοιχα, να αποτελούν αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου του θεσμικού φασισμού που επιφυλάσσεται στους απόκληρους της Ευρώπης-Φρούριο.

Μια σφοδρή επίταση των συνθηκών εκμετάλλευσης στο πλαίσιο της μισθωτής σκλαβιάς, σε συνέχεια της καπιταλιστικής λαίλαπας που ξέσπασε με την οικονομική κρίση, με τους εργαζόμενους δεκάδων κλάδων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής να επιβιώνουν με επιδόματα, με εργαζόμενους σε καθεστώς μαύρης εργασίας να βρίσκονται εκτεθειμένοι σε οικονομική ασφυξία, με εργαζόμενους να εξαναγκάζονται να δουλεύουν εκτεθειμένοι στην πανδημία χωρίς απαραίτητα μέτρα αυτοπροστασίας, με την προωθούμενη θέσπιση του 10ωρου και των απλήρωτων υπερωριών, με το φάσμα της ανεργίας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης να διευρύνεται για ολοένα και περισσότερους.

Ένα σύστημα κυρίαρχης προπαγάνδας και χειραγώγησης, που συγκαλύπτει τη δολοφονική κρατική διαχείριση της πανδημίας, τα εγκλήματα αξιωματούχων του κράτους και προβεβλημένων κεφαλαιοκρατών, το καθεστώς ασφυξίας κι ανέχειας που επιβάλλεται στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας, την εκστρατεία εκφοβισμού και τρομοκράτησης όσων αντιστέκονται κι αγωνίζονται.

Ένα αστυνομικό κράτος που εξοπλίζεται, εξαπλώνεται και στρατιωτικοποιείται διαρκώς, που εργαλειοποιεί την πανδημία με στόχο την κάμψη των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων και την εμπέδωση του κοινωνικού ελέγχου, με την απαγόρευση διαδηλώσεων, τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, τη θέσπιση ειδικού αστυνομικού σώματος μέσα στα πανεπιστήμια, τη διάχυτη αστυνομοκρατία και αστυνομική βία, τους βασανισμούς διαδηλωτών και διαδηλωτριών, τις νομικά αστήρικτες προφυλακίσεις, τις έωλες διώξεις αγωνιστών, την επίταση του ελέγχου σε βάρος των έγκλειστων στις φυλακές, την αναβάθμιση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, τη διακηρυγμένη απειλή καταστολής εναντίον των κατειλημμένων δομών στέγασης και εστιών αγώνα.

Μια απειλή, που μετά την εκκένωση της κατάληψης Terra Incognita και την αστυνομική εισβολή στην κατάληψη Libertatia στην Θεσσαλονίκη τον Αύγουστο, όπως και την εκκένωση της κατάληψης Rosa Nera στα Χανιά τον Σεπτέμβρη, ανανεώθηκε μέσα από την αναπαραγωγή ασφαλίτικων σεναρίων στον ελεγχόμενο ηλεκτρονικό τύπο τον Νοέμβριο εναντίον της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37 σε μία προσπάθεια δημιουργίας ευνοϊκών συσχετισμών για την καταστολή της, μέσα από την επίθεση φασιστοειδών με τη συνδρομή της ΕΛΑΣ στην κατάληψη του Ελεύθερου Κοινωνικού Χώρου Σχολείο στις 25 Μάρτη, και με τη διακοπή παροχής ρεύματος στην κατάληψη στέγης προσφύγων/μεταναστών Νοταρά 26 στις 30 Μάρτη.

Κλείνοντας 33 χρόνια ζωής και αγώνα μέσα από την κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37, έναν χώρο απελευθερωμένο από τις κυρίαρχες "αξίες" του κέρδους, της ιεραρχίας, της εξατομίκευσης, πλάι στα συλλογικά κινηματικά εγχειρήματα που ανταγωνίζονται τον πολιτισμό της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, δεν τρέφουμε αυταπάτες για τον εξωραϊσμό και την εναλλακτική διαχείριση του σάπιου και χρεωκοπημένου πολιτικο/οικονομικού συστήματος κράτους και κεφάλαιου που λεηλατεί και καταστρέφει τη φύση κι υποδουλώνει την κοινωνία στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Συνοδοιπορούμε με τις πολιτικές, κοινωνικές και ταξικές δυνάμεις από τα κάτω, που θέτουν αναχώματα σε κάθε πεδίο επέλασης της κρατικής και καπιταλιστικής

βαρβαρότητας. Μοιραζόμαστε το όραμα ενός κόσμου ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης, αντιπαραβάλλοντας το εξαιρετικά επίκαιρο ζητούμενο της κάλυψης των πάγιων και ζωτικών κοινωνικών αναγκών για υγεία, τροφή,

παιδεία, στέγαση για όλους και όλες, απέναντι στο δυστοπικό αδιέξοδο της διαιώνισης του κόσμου των αβυσσαλέων κοινωνικών και ταξικών διαιρέσεων κι ανισοτήτων. Υπερασπιζόμαστε την εδαφικοποίηση των ελευθεριακών προταγμάτων και την αυτοοργανωμένη κάλυψη της κοινωνικής ανάγκης για στέγαση, αντιστεκόμενοι στην διαρκώς επαπειλούμενη καταστολή, όπως το κάναμε πάντοτε προασπίζοντας από κοινού με φίλους και αλληλέγγυους την κατάληψη, τόσο από τις κατασταλτικές επιχειρήσεις και μεθοδεύσεις όσο και από τις επιθέσεις φασιστικών παρακρατικών συμμοριών.

Έχοντας αναστείλει προσωρινά για λόγους προστασίας από την πανδημία τις ανοιχτές πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, καθώς και τη λειτουργία του παιδότοπου "Το Άλλο Σύννεφο" στον χώρο της κατάληψης, προτάσσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη οργανώνοντας συλλογές ειδών πρώτης ανάγκης και τη διανομή τους σε όσους και όσες μπορούμε να προσεγγίσουμε και γνωρίζουμε ότι τα στερούνται. Προετοιμαζόμαστε για τη συνάντηση των αγώνων μέσα από την υποδοχή των Ζαπατίστας στο πλαίσιο του ταξιδιού τους στην Ευρώπη, προτάσσοντας τη διεθνιστική αλληλεγγύη από την Τουρκία μέχρι την Παλαιστίνη και τη Μιανμάρ, από τα βουνά του μεξικάνικου νότου μέχρι τις μητροπόλεις της Ευρώπης και παντού όπου ο κόσμος του αγώνα συγκρούεται με τον κόσμο της εξουσίας. Ενώνουμε τις φωνές και τις δράσεις μας με εκείνους και εκείνες που προασπίζουν τον φυσικό κόσμο από την κερδοσκοπική του λεηλασία, στον Αχελώο, τα Άγραφα, την Πάρνηθα, τις Σκουριές, τις Σταγιάτες κ.α., με εκείνους και εκείνες που αντιστέκονται στην ιδιωτικοποίηση, τη συρρίκνωση, τον αποκλεισμό των δημόσιων χώρων, όπως στο πάρκο Λέλας Καραγιάννη (Κύπρου και Πατησίων) στην Κυψέλη, το λόφο του Στρέφη και το αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο της Ναυαρίνου στα Εξάρχεια κ.α. Απέναντι στον κοινωνικό κανιβαλισμό αντιπαραβάλλουμε τη συλλογικοποίηση των αντιστάσεων, απέναντι στην έμφυλη βία απαντάμε με τον αγώνα ενάντια στον πατριαρχία, με τη συντροφικότητα ανάμεσα στους αγωνιζόμενους και τις αγωνιζόμενες στην κοινή υπόθεση της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης. Απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό της κυριαρχίας συντασσόμαστε στα μέτωπα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων.

Κι ως την επόμενη άνοιξη... καμιά νοσταλγία για αυτόν το γερασμένο κόσμο που, από καιρό πια, ανήκει στο παρελθόν. Κανένας συμβιβασμός με το αβίωτο παρόν που υπόσχεται μόνο το χειρότερο. Κανένας δισταγμός και φόβος για το μέλλον που θέλουμε: την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό.

Αλληλεγγύη στον αγώνα των υγειονομικών για ενίσχυση της δημόσιας υγείας – Άμεση επίταξη των ιδιωτικών δομών υγείας

Αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους φοιτητές ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση των αποκλεισμών, της καταστολής και της υποταγής

Αλληλεγγύη στους συλληφθέντες/είσες της διαδήλωσης στη Νέα Σμύρνη που υπέστησαν βασανιστήρια και απειλές βιασμού στη ΓΑΔΑ, και άμεση απελευθέρωση των προφυλακισμένων, οι διώξεις των οποίων είναι εκδικητικές και στοχεύουν στην τρομοκράτηση όσων διαδηλώνουν και αγωνίζονται στους δρόμους.

Όλα για όλους! Τροφή, υγεία, παιδεία, στέγαση.

Κοινωνική αυτοοργάνωση, μαχητική αντίσταση, ταξική αλληλεγγύη παντού!

Οργάνωση κι αγώνας για την ελευθερία!

15 Απρίλη 1988 – 15 Απρίλη 2021
33 χρόνια Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

Από την εκδήλωση της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων στις 25 Ιούνη, ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση - Για μια ελευθεριακή παιδεία σε μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας

Ανακοίνωση για το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο

Έναν χρόνο τώρα, με το ξέσπασμα και την εξάπλωση της πανδημίας του covid-19, η διαχείρισή της σε παγκόσμιο επίπεδο έχει αναδείξει με τον πλέον προφανή τρόπο την εγκληματική φύση του κράτους και του καπιταλιστικού συστήματος. Η νεοφιλελεύθερη διαχείριση έρχεται να υλοποιήσει με τους σκληρότερους όρους μια οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση που συνθλίβει τα κατώτερα στρώματα, φτωχοποιεί μεγάλο μέρος του πληθυσμού και έχει ως πρωταρχική έγνοια τη μεγιστοποίηση του κέρδους των ισχυρών και τη διαφύλαξη των προνομίων των οικονομικών και πολιτικών ελίτ.

Αθήνα, 16 Ιούνη

Μέσα σε αυτό το γενικότερο πλαίσιο εντάσσεται και το ελληνικό κράτος και η διαχείριση της πανδημίας από την ακροδεξιά-νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν έχει υπάρξει καμιά μέριμνα για την ανθρώπινη ζωή και την περίθαλψη των χιλιάδων κρουσμάτων, με το σύστημα υγείας να έχει αφεθεί στις εντατικές προσπάθειες των εργαζόμενων και με τις ΜΕΘ να είναι ασφυκτικά γεμάτες. Παράλληλα, δεν έχει γίνει καμία επίταξη των ιδιωτικών κλινικών που διεκδικούν οι υγειονομικοί από την αρχή της πανδημίας, καθώς κάτι τέτοιο θα ερχόταν σε σύγκρουση με το ιδιωτικό κεφάλαιο, ενώ δεν έχει παρθεί κανένα ουσιαστικό μέτρο για την ενίσχυση του συστήματος υγείας. Την ίδια στιγμή η ανεργία γιγαντώνεται και το μεγαλύτερο μέρος των ανέργων μολονότι κομμάτι της εργατικής τάξης είναι εγκαταλελειμμένοι στην τύχη τους, οι συνθήκες στους χώρους δουλειάς συνεχώς επιδεινώνονται και υποβαθμίζονται, ιδιαίτερα στα μεγάλα εργοστάσια, ενώ στα μέσα μαζικής μεταφοράς, με τα οποία μετακινούνται χιλιάδες εργαζόμενοι, τα μέτρα προστασίας και περιορισμού της πανδημίας είναι ελάχιστα έναν χρόνο μετά. Την ώρα που το μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζόμενων βρίσκεται σε αναστολή σύμβασης και υποχρεωτική τηλεργασία. Παράλληλα, η λίστα των εργατικών „ατυχημάτων“ και θανάτων συνεχώς μεγαλώνει. Τον τελευταίο μήνα μόνο, συνέβησαν 2 εργοδοτικά εγκλήματα με αποτέλεσμα τον θάνατο 5 εργαζόμενων της ΔΕΗ (3 στην Εύβοια, 2 στην Κοζάνη).

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη η κυβέρνηση, μετά το νομοσχέδιο για την περιστολή των διαδηλώσεων, τον αντιπεριβαλλοντικό νόμο και τον νέο εκπαιδευτικό νόμο, ετοιμάζεται να φέρει προς ψήφιση και νέο νομοσχέδιο για τα εργασιακά, το ασφαλιστικό και τη συνδικαλιστική δράση το οποίο μάλιστα αποτελεί συνέχεια και εξειδίκευση του εργασιακού πολυνομοσχεδίου που είχε περάσει επί ΣΥΡΙΖΑ. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί μια προσπάθεια κατάργησης του εργατικού ωραρίου του 8ώρου κι επιχειρεί να θεσμοθετήσει την (ήδη) απλήρωτη υπερωρία την οποία συμψηφίζει με άδειες και ρεπό. Ταυτόχρονα επιχειρείται η στοχοποίηση και ο περιορισμός των απεργιών και των ριζοσπαστικών διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος. Κινήσεις που αποτελούν πάγια αιτήματα της άρχουσας τάξης εδώ και καιρό, με σκοπό να εντείνουν την εργασιακή εκμετάλλευση και να ξεριζώσουν κάθε μορφή αντίστασης που μπορεί να αναπτυχθεί στους χώρους δουλειάς.

Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται πως ο εργοδότης θα μπορεί "κατόπιν συνεννόησης" να απασχολεί δύο ώρες επιπλέον την ημέρα το προσωπικό και στη συνέχεια αυτές οι ώρες να συμψηφίζονται για το επόμενο αντίστοιχο διάστημα με μείωση ωραρίου ή με ρεπό ή με ημέρες άδειας. Προσπαθεί έτσι να καθιερώσει τις ατομικές συμβάσεις για τις ώρες εργασίας του κάθε εργαζόμενου. Παράλληλα αυξάνεται το ετήσιο πλαφόν των υπερωριών στις 150 ώρες ανά έτος. Μέχρι σήμερα το ανώτατο όριο είναι 48 ώρες ανά 6μηνο για εργαζομένους σε βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις και 120 ώρες ανά έτος στους υπόλοιπους κλάδους. Αυτό θα ισχύει και για την εργασία τις Κυριακές και φυσικά χωρίς μισθολογική προσαύξηση, που ίσχυε μέχρι πρότινος. Επομένως οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες θα δουλεύουν περισσότερες ώρες και θα έχουν μικρότερες αμοιβές. Το ελαστικό ωράριο σε συνδυασμό με την αύξηση του ορίου υπερωρίας θα μειώσει το κόστος εργασίας για τις επιχειρήσεις εις βάρος των εργαζομένων, δηλαδή θα μειωθεί το εισόδημά τους. Το νομοσχέδιο, την ίδια στιγμή που καταπατά το 8ωρο, επιχειρεί την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και ακυρώνει το δικαίωμα στην απεργία. Αυτό στην πράξη πραγματοποιείται με την ηλεκτρονική ψηφοφορία, την αύξηση στο 40% του προσωπικού ασφαλείας, το δικαίωμα του εργοδότη σε λοκ-άουτ και την απαγόρευση της κατάληψης ή της παρεμπόδισης της εισόδου του εργασιακού χώρου. Αναιρεί λοιπόν θεμελιώδεις συνδικαλιστικές ελευθερίες μέσω της στοχοποίησης των απεργιών και των εργατικών και συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων αλλά και εργαζόμενων που αντιστέκονται, με πρόσφατα παραδείγματα τις εκδικητικές απολύσεις των υγειονομικών που αγωνίζονται καθημερινά.

Θεσσαλονίκη, 16 Ιούνη

Θεσσαλονίκη, 3 Ιούνη

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ενάντια στις αντεργατικές και εξοντωτικές πολιτικές κράτους και κεφαλαίου

Μάρτιος 2020-Μάης 2021... Μετράμε πάνω από ένα χρόνο υγειονομικής κρίσης με πολύμηνες καραντίνες ωστόσο η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα δεν έχει μπει σε καμία καραντίνα και συνεχίζεται με αμείωτους ρυθμούς, από το άνοιγμα του τουρισμού την περασμένη άνοιξη, την παντελή έλλειψη μέτρων ενίσχυσης του ΕΣΥ, τη ψήφιση του πτωχευτικού νομοσχεδίου μέχρι τις χιλιάδες προσλήψεις στα σώματα ασφαλείας, το νόμο για την περιστολή των διαδηλώσεων και τις χορηγίες εκατομμυρίων στα μιντιακά φερέφωνα

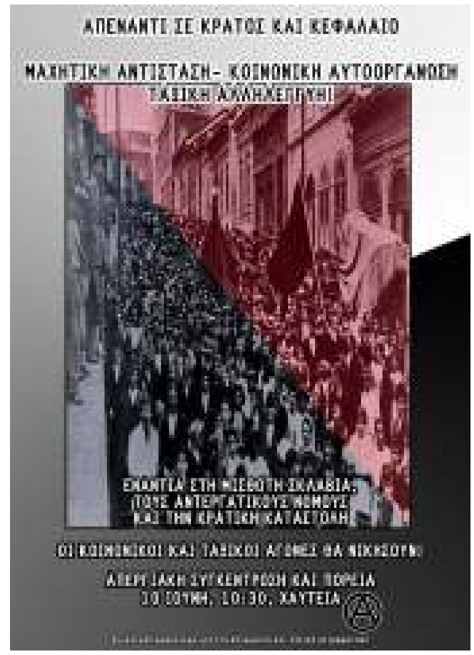

εργατική διαδήλωση 28 Μάη

της εξουσίας. Γίνεται φανερό με τον πλέον προφανή τρόπο πως η διαχείριση της πανδημίας από το κράτος δεν είχε στόχο να καλύψει τις ανάγκες της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, αλλά την περαιτέρω προώθηση της αντικοινωνικής ατζέντας των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών, την επίσπευση των πολιτικών αναδιάρθρωσης, την όξυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης και καταπίεσης και την επιβολή του τρόμου μέσα από την επίταση της κρατικής καταστολής για την αποτροπή οποιασδήποτε υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης. Ένα χρόνο μετά, έχουμε βιώσει, σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό, τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις τους κράτους, με πολυάριθμες συλλήψεις, επιθέσεις και βασανισμούς αγωνιστών, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, που περιλαμβάνει και την εισαγωγή αστυνομικών δυνάμεων στις σχολές, τις δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, την έκρηξη περιστατικών σεξουαλικών κακοποιήσεων στους χώρους δουλειάς, που βγαίνουν στην επιφάνεια και αφορούν μέχρι και σε υψηλά ιστάμενα πρόσωπα, τις επιθέσεις στον αγώνα των υγειονομικών που υπερασπίζονται τον δημόσιο χαρακτήρα της υγείας, τον αποκλεισμό κρατούμενων από την πρόσβαση σε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη την ώρα που είναι γνωστά δεκάδες επιβεβαιωμένα κρούσματα σε φυλακές, τις δολοφονίες προσφύγων/μεταναστών στα κέντρα κράτησης λόγω των άθλιων συνθηκών διαβίωσης και την περαιτέρω λεηλασία του φυσικού κόσμου. Αυτή τη στιμή, ετοιμάζεται εκ νέου το άνοιγμα του τουρισμού και η διαφύλαξη της οικονομικής δραστηριότητας, σε μια περίοδο όπου έχουμε εκατοντάδες νεκρών και χιλιάδες κρουσμάτων καθημερινά και οι δομές δημόσιας υγείας καταρρέουν και αδυνατούν να ανταποκριθούν ακόμα και στα βασικά περιστατικά.

Σε αυτή την κατεύθυνση της ολομέτωπης κρατικής επίθεσης κινείται και το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που κατατέθηκε σε δημόσια διαβούλευση τον Οκτώβριο και έρχεται προς ψήφιση τις επόμενες μέρες στη βουλή (...)

Μέσα σε ολοένα και επαχθέστερες συνθήκες διαβίωσης των από τα κάτω, υπό τον υγειονομικό φόβο και την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας, την επισφαλή εργασία, την κρατική καταστολή και τη διαρκή φτωχοποίηση της κοινωνικής βάσης, κυβέρνηση και εργοδοσία ετοιμάζονται να

φέρουν προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που καταστρατηγεί τις εργασιακές συνθήκες, το ασφαλιστικό και τη συνδικαλιστική δράση, κατακτήσεις μέσα από χρόνια διεκδικήσεων και κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Απέναντι, λοιπόν, στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και το σάπιο κόσμο της εξουσίας, που δεν μπορεί να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από φτώχεια, εξαθλίωση, καταπίεση και υποταγή, γίνεται ακόμα πιο ορατή η ανάγκη να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε τις μάχες που θα οικοδομήσουν μια νέα κοινωνία ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας, ως αντιστεκόμενοι απέναντι στους δυνάστες μας... μέχρι να νικήσουμε!!

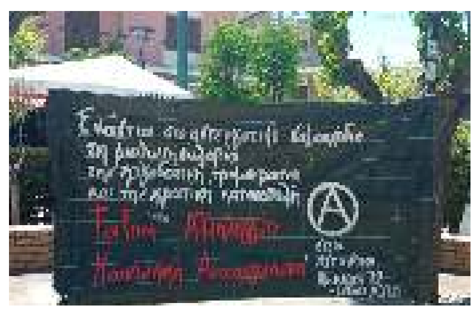
Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Συγκέντρωση - Παρέμβαση στις 8 Ιούνη στην πλατεία Κοραή -απέναντι από το υπουργείο εργασίας

Συγκέντρωση αντιπληροφόρησης ενάντια στο νέο αντεργατικό και αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο στην πλ. Αμερικής.

Συγκέντρωση ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο στις 9 Μάη στην πλατεία Μερκούρη, Άνω Πετράλωνα

Είναι φανερό πως ο συγκεκριμένος νόμος έρχεται να καταπνίξει κάθε εργασιακό δικαίωμα και κατάκτηση καθώς και να στοχοποιήσει τον κόσμο του αγώνα και τις αντιστάσεις που οργανώνονται από τα κάτω, τις απεργίες των σωματείων βάσης, τις ταξικές πρωτοβουλίες, τις κινητοποιήσεις συλλογικοτήτων και συλλογικών οργανώσεων. Η μόνη πραγματική προοπτική για να ζήσουμε με αξιοπρέπεια είναι η κοινωνική, πολιτική και ταξική οργάνωσή μας. Με σωματεία βάσης, εργατικά συμβούλια, ακηδεμόνευτα, αδιαμεσολάβητα, οριζόντια και αντι-ιεραρχικά σχήματα, από κοινού φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι, άνεργοι, να δώσουμε στους χώρους εργασίας, τα σχολεία, τις σχολές, στις γειτονιές και τους δρόμους τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα. Η λύση βρίσκεται πάντα στον δρόμο του αγώνα, για την κοινωνική και ταξική αντεπίθεση, απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Ενάντια στην μισθωτή σκλαβιά, την εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή

Προτάσσουμε την ταξική αλληλεγγύη, υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά δικαιώματα και τις κατακτήσεις μας, παίρνουμε τη ζωή μας στα χέρια μας

Ακηδεμόνευτοι, αδιαμεσολάβητοι κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες μέχρι την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

5 Ιούνη 2021 - Ημέρα περιβάλλοντος

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Η πρόσφατη πυρκαγιά, που κατέκαψε 75.000 στρέμματα δασικών εκτάσεων στα Γεράνεια Όρη, ολοκληρώνοντας την περιβαλλοντική καταστροφή που άφησε πίσω της η πυρκαγιά του 2018, ήρθε να μας θυμίσει με αποκαλυπτικό τρόπο ποια είναι η τύχη των βουνών, των δασών και της φύσης γενικότερα στον χρεωκοπημένο κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού και τι προοιωνίζεται για αυτήν στο μέλλον: λεηλασία και καταστροφή! Και καθόλου τυχαία, μετά την πυρκαγιά ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για τη συνέχιση της καταστροφής με άλλα μέσα, τις μηχανές της ανάπτυξης, καθώς τα Γεράνεια είναι ο τόπος που προορίζεται για μπίζνες (Μυτιληναίος, Terna, κ.ά) κι όπου γίνονται σχεδιασμοί για εγκατάσταση βιομηχανικών εγκαταστάσεων από γιγαντιαίες ανεμογεννήτριες καθώς επίσης για εξορύξεις βωξίτη. Αποκαλυπτικές για την εγκληματική στάση του κράτους, με την ουσιαστική εγκατάλειψη των δασών στην καταστροφή των πυρκαγιών και την παραχώρηση των ορεινών όγκων στις επιχειρηματικές μπίζνες, είναι και η δήλωση αποποίησης ευθυνών για τα Γεράνεια του ανεκδιήγητου γραμματέα πολιτικής προστασίας Ν. Χαρδαλιά «μας έλειψαν 29 εναέρια μέσα»(!), η νομοθεσία που επιτρέπει βιομηχανικές εγκαταστάσεις σε προστατευόμενες, υποτίθεται, περιοχές της φύσης -όπως και σε καμένες περιοχές όπου η αναδάσωση θα έπρεπε να είναι απόλυτη προτεραιότητα-, καθώς και η κυνική δήλωση του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη: «Κάποια στιγμή το δάσος θα καεί, οπότε καλά κάνουμε και το χτίζουμε»!!!

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα μέσα στη βαθιά κρίση και σήψη του (κρίση οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική, και εντέλει αξιακή και κρίση νοήματος της ζωής) επιτίθεται με ολοένα και μεγαλύτερη σφοδρότητα στη φύση και την κοινωνία, λεηλατώντας τόσο τους φυσικούς πόρους όσο και τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο από τη χειρωνακτική και διανοητική εργασία. Οι καπιταλιστικοί σχεδιασμοί για ενεργειακούς αγωγούς, εγκατάσταση βιομηχανικών αιολικών «πάρκων» και εξορύξεις, η δημιουργία φαραωνικών φραγμάτων, η υφαρπαγή των νερών για τα επιχειρηματικά και βιομηχανικά συμφέροντα, η εμπορευματοποίηση των στοιχειωδών ανθρώπινων αναγκών, η αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων εν μέσω πανδημίας, το μόνο που υπόσχονται είναι καταστολή κι ανελευθερία, αρρώστιες, ανέχεια και εξαθλίωση, περιβαλλοντικές κι ανθρωπιστικές καταστροφές, ρήμαγμα τοπικών κοινωνιών, αποκλεισμούς κι εκτοπισμούς των φτωχών.

Τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά, ως νέοι κονκισταδόροι, επιχειρούν να κατακτήσουν νέα εδάφη: κάθε σπιθαμή γης, κάθε βουνό, κάθε ποτάμι, κάθε θάλασσα, κάθε νησί, αποτελούν μια ακόμα ευκαιρία για καπιταλιστική κερδοφορία με στόχο τη διαιώνιση της παρασιτικής ύπαρξης του κράτους και του κεφάλαιου σε βάρος της φύσης και της κοινωνίας. Και καθώς κάθε ίχνος προσδοκίας μέσα στη δυστοπία που ζούμε καταρρέει, αυτός ο στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνον με την εξαπάτηση και τον εκφοβισμό: την μιντιακή προπαγάνδα των αργυρώνητων λακέδων και την ωμή βία των μισθοφορικών συμμοριών του κράτους και του κεφάλαιου, που ελέγχουν και λυμαίνονται ανηλεώς τους φυσικούς και τους ανθρώπινους πόρους επιφέροντας με φρενήρη ρυθμό ανυπολόγιστα δεινά από άκρη σε άκρη του πλανήτη.

Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, αυτή η επιθετικότητα αφενός μεν αποτυπώνεται στον πρόσφατο αντιπεριβαλλοντικό νόμο ο οποίος, μεταξύ άλλων, προβλέπει κατεπείγουσες διαδικασίες για την αδειοδότηση και υλοποίηση επενδυτικών έργων, ουσιαστική κατάργηση των προστατευόμενων περιοχών NATURA, παράκαμψη κι αγνόηση της βούλησης των τοπικών κοινωνιών, εν λευκώ διενέργεια ερευνητικών εργασιών για εξόρυξη υδρογονανθράκων σε περιοχές με ιδιαίτερη σεισμική δραστηριότητα· αφετέρου δε εκφράζεται με τις απειλές και την καταστολή των τοπικών αντιστάσεων, όπως συνέβη με τις μηνύσεις του μαφιόζου δημάρχου Βόλου, Α. Μπέου, σε βάρος των κατοίκων των Σταγιατών στο Πήλιο, που αγωνίζονται να σώσουν τις πηγές του χωριού τους και έχουν προχωρήσει σε μορφές αυτοοργάνωσης με την ανάδειξη της γενικής συνέλευσης σε όργανό της συλλογικής τους βούλησης, και όπως συνέβη στην Τήνο (20 Μάη '20), όπου στάλθηκαν ΜΑΤ για να χτυπήσουν τους κατοίκους που αγωνίζονταν ενάντια στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα χωριά τους, μπλοκάροντας τα μηχανήματα της εταιρείας.

Να σημειωθεί ότι η εγκατάσταση των επιδοτούμενων βιομηχανικών αιολικών «πάρκων» σε όλη σχεδόν τη χώρα κατέχει περίοπτη θέση στα ευρύτερα επενδυτικά σχέδια για το νέο θαυμαστό κόσμο που μας υπόσχονται κράτος και αφεντικά, στο όνομα της «πράσινης ανάπτυξης» των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που απλώς έρχονται για να συμπληρώσουν τις παραδοσιακές μορφές παραγωγής ενέργειας και, περιβαλλόμενα το μανδύα της οικολογικής ευαισθησίας, να μολύνουν και να καταστρέψουν το περιβάλλον στα βουνά και τα νησιά με την κατασκευή των απαιτούμενων υποδομών. Κι αυτό μολονότι έχει αποδειχθεί ότι τέτοιου είδους εγκαταστάσεις είναι εξαιρετικά δαπανηρές και καταστροφικές (με μεγάλο ενεργειακό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος) για να παραχθεί ένα περιορισμένο ποσοστό ενέργειας. Τι σημασία έχει; Οι μόνες αξίες που υπάρχουν στον καπιταλισμό είναι οι χρηματιστηριακές και οι αξίες των εμπορευμάτων και εκείνο που έχει σημασία είναι να κινούνται κεφάλαια, να γίνονται μπίζνες που αποφέρουν κέρδη στις εταιρείες, οι οποίες αποδεδειγμένα αυτό που τελικά θα αφήσουν πίσω τους είναι αφανισμένα χωριά και φυσικά οικοσυστήματα, ρημαγμένα βουνά με σεληνιακά τοπία και κορυφογραμμές νεκροταφεία άχρηστων ανεμογεννητριών και τοξικών αποβλήτων.

Σε ό,τι αφορά την ηπειρωτική Ελλάδα, η Πίνδος και πλήθος ορεινών συγκροτημάτων (Βαρνούντας, Γράμμος, Βασιλίτσα, Άγραφα, Οίτη κ.ά.) έχουν

μπει στο στόχαστρο των επενδυτικών σχεδιασμών (ανεμογεννήτριες, φράγματα, εξορύξεις) που θα αλλοιώσουν ανεπανόρθωτα τα φυσικά τοπία, θα αφανίσουν μεγάλο μέρος των δασών και των οικοσυστημάτων και θα ρημάξουν χωριά. Έτσι, για παράδειγμα, στην επαπειλούμενη καταστροφή της ορεινής κοιλάδας του Αχελώου στην Πίνδο, με τα φαραωνικών διαστάσεων έργα έμφραξης του ποταμού (στη Μεσοχώρα και τη Συκιά) για τη μετατροπή του σε διαδοχικές τεχνητές λίμνες και εκτροπής του στη Θεσσαλία μέσα από μια γιγαντιαία σήραγγα, έρχεται να προστεθεί και η σχεδιαζόμενη «πράσινη» ανάπτυξη των βουνών της περιοχής του Ασπροπόταμου με την εγκατάσταση γιγαντιαίων ανεμογεννητριών στις κορυφογραμμές τους.

Αυτά τα αντικοινωνικά και αντιπεριβαλλοντικά σχέδια για τη μετατροπή της Ν. Πίνδου σε πεδίο καπιταλιστικών επιχειρήσεων για την αρπαγή, τη συγκεντροποίηση και την εμπορευματοποίηση του νερού καθώς και εγκατάστασης βιομηχανικών αιολικών «πάρκων» στις βουνοκορφές, όπως επίσης και πλήθος

Συγκέντρωση στο Σύνταγμα

άλλων σχεδιασμών και κατασκευαστικών έργων σε πολλούς ορεινούς όγκους και νησιά για εγκατάσταση αιολικών «πάρκων» και εξορύξεων, χερσαίων και υποθαλάσσιων, προκαλούν όλο και περισσότερο κοινωνική αφύπνιση και συναντούν αντιστάσεις των τοπικών κοινωνιών: μετά τους κατοίκους της Μεσοχώρας που αγωνίζονται 35 χρόνια για τη διάσωση του χωριού τους και του Αχελώου, καθώς επίσης τους κατοίκους της Β. Α. Χαλκιδικής, που αγωνίζονται ενάντια στην καταστροφή του όρους Κάκκαβος και των χωριών τους, πλήθος αντιστάσεων και κινητοποιήσεων ξεπηδούν, στα Άγραφα και τις Σταγιάτες, σε πόλεις και χωριά στην ηπειρωτική χώρα, την Κρήτη και τα νησιά, για την υπεράσπιση των τόπων και των φυσικών πόρων τους, που απειλούνται άμεσα.

Απ' τη μεριά μας, ως αγωνιζόμενοι/ες ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και στην ιεραρχική-ταξική οργάνωση της κοινωνίας, δεν θα μπορούσαμε να μην αγωνιζόμαστε και για την υπεράσπιση της φύσης στο πλευρό όσων αντιστέκονται στην λεηλασία και την καταστροφή της, εφόσον ο πόλεμος που διεξάγεται σε βάρος της φύσης στο όνομα της ανάπτυξης από το κράτος και το κεφάλαιο, δεν είναι άλλος από αυτόν που διεξάγεται σε βάρος της ίδιας της κοινωνίας: ο πόλεμος των πλουσίων ενάντια στους φτωχούς, των αφεντικών ενάντια στους εργαζόμενους, των εξουσιαστών ενάντια στους εξουσιαζόμενους που διαφεντεύουν τη ζωή τους.

Ως τέτοιοι, αναρχικοί κοινωνικοί αγωνιστές, είμαστε πάντα παρόντες στους αγώνες για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών που αντιστέκονται, από τον αγώνα στα χωριά του Πηλίου για τη διάσωση των τοπικών πηγών και τον αγώνα στη ΒΑ Χαλκιδική ενάντια στα μεταλλεία χρυσού, μέχρι τον αγώνα ενάντια στην λεηλασία της Πάρνηθας και τον αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, αλληλέγγυοι σε κάθε αγώνα που αντιπαρατίθεται στα εγκληματικά σχέδια του κράτους και του κεφάλαιου.

Κι αυτό στην κατεύθυνση άμεσης σύνδεσης του περιβαλλοντικού με το ευρύτερο κοινωνικό ζήτημα και το πρόταγμα δημιουργίας μιας νέας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης κι ελευθερίας. Διότι αποτελεί αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι μπορεί να διασώσει τον φυσικό κόσμο αποδεχόμενος ταυτόχρονα το ιεραρχικό κι εκμεταλλευτικό πολιτικοοικονομικό σύστημα που τον καταστρέφει.

Αν θέλουμε να υπερασπίσουμε τον φυσικό κόσμο οικοδομώντας μια άλλη σχέση ισορροπημένης κι ορθολογικής συνύπαρξης μαζί του, είναι αναγκαίο να οικοδομήσουμε μια νέα κοινωνία. Ανατρέποντας την κυρίαρχη σήμερα κρατική και καπιταλιστική οργάνωση της κοινωνίας που οδηγεί σε αλλεπάλληλες καταστροφές και στον όλεθρο τον φυσικό κόσμο και την ανθρωπότητα.

Φέτος το καλοκαίρι, περιμένοντας και στην Ελλάδα την επίσκεψη των Ζαπατίστας από τις εξεγερμένες κοινότητες της Τσιάπας, δυναμώνουμε την αλληλεγγύη και τους αγώνες μας για τη Ζωή, τη Γη και την Ελευθερία!

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία, 3 Ιούνη 2021

ΔΙΗΜΕΡΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ, 3-4 Ιούλη 2021

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ ΣΤΟΝ ΑΧΕΛΩΟ, Μεσοχώρα Τρικάλων, 13-15 Αυγούστου 2021 Κατασκήνωση στις όχθες του ποταμού, εκδηλώσεις στην πλατεία του χωριού, πορεία στο φράγμα

26 Ιούνη: διαδήλωση στην Αθήνα ενάντια στη λεηλασία της φύσης.
Οι μπάτσοι επιχείρησαν από την Ομόνοια και μετά να περιορίσουν τη διαδήλωση στα δύο ρεύματα της Σταδίου. Δεν τα κατάφεραν! Η πορεία συνεχίστηκε με ΜΑΤ παραταγμένα στο πλάι. Στο Σύνταγμα διμοιρίες έπεσαν απρόκλητα πάνω της με χημικά και γκλόμπ διαλύοντάς την κι απωθώντας τους διαδηλωτές, ανάμεσα τους και μικρά παιδιά, πάνω στο πεζοδρόμιο της πλατείας Συντάγματος όπου ανασυντάχθηκαν απέναντι στις παρατεταγμένες διμοιρίες.

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΡΟΔΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΝΘΙΖΟΥΝ

Πριν από περίπου δύο βδομάδες, το Σάββατο 5 Ιουνίου οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες της Rosa Nera προχωρούν σε ανακατάληψη του χώρου τους.

Είχε εκκενωθεί εννιά μήνες πριν, στις 5 Σεπτεμβρίου του περασμένου έτους. Θα θυμόμαστε εκείνη τη μέρα, καθώς μετά από μια ακόμη αστυνομική εισβολή στην κατάληψή μας, που είχε ως αποτέλεσμα τις συλλήψεις 12 συντρόφων και συντροφισσών, αποφασίσαμε μαζί με άλλες συλλογικότητες και κόσμο του κινήματος να πραγματοποιήσουμε συγκέντρωση περιφρούρησης της κατάληψης και των εργασιών που πραγματοποιούνταν παράλληλα. Εκείνο, όμως, το πρωί ξυπνήσαμε με το δυσάρεστο νέο της εκκένωσης ενός χώρου αγώνα που λειτουργούσε για 16 χρόνια. Παρ' όλη την επιτυχία τη δική μας κίνησης, η γεύση στο τέλος ήταν γλυκόπικρη.

Αυτό που ακολούθησε όμως από τότε και κορυφώθηκε με την ανακατάληψη της Rosa Nera αποτελεί για εμάς παράδειγμα και μια σημαντική στιγμή αγωνιστικού πείσματος και κοινωνικής θωράκισης μιας δομής αγώνα, από τις πολυπληθείς συνελεύσεις, τη συσπείρωση της τοπικής κοινωνίας, την υπεράσπιση μέσα από ταξικά και κοινωνικά πεδία μέχρι τις μαζικές πορείες και την τελική ανακατάληψη. Θυμόμαστε πως σε εκδήλωση για τα γενέθλια της κατάληψής μας που είχαμε καλέσει τους συντρόφους της Rosa Nera να τοποθετηθούν, μαζί με την περιγραφή όλης αυτής της συνθήκης αγώνα που ξεκίνησε εκείνο τον Σεπτέμβρη, ένα από τα λόγια του συντρόφου που τοποθετήθηκε, τα οποία κρατήσαμε, ήταν τα εξής: «θα μπούμε ξανά στη Rosa και θα είναι μέρα μεσημέρι και θα μπούμε με το κεφάλι ψηλά». Τα λόγια εκείνα μετουσιώθηκαν σε πράξη και μάλιστα στην ολότητά τους.

Τα τελευταία δύο χρόνια, με τη σκλήρυνση της κρατικής διαχείρισης απέναντι στις δομές αγώνα και κάθε πεδίο αντίστασης γενικότερα, είδαμε μια σειρά καταλήψεων και αυτοοργανωμένων χώρων να χτυπιούνται και να χάνονται. Πολλές φορές αυτό θεωρήθηκε κάτι δεδομένο, κάτι που δεν μπορούμε να ανασχέσουμε. Άλλες φορές πάλι μειώθηκε η σημασία των χώρων αυτών και η ευρύτερη προσφορά των κατειλημμένων δομών. Σαν να αποτελούν κάτι αναχρονιστικό που νομοτελειακά θα χαθεί. Υπάρχουν, όμως, και περιπτώσεις, όπως αυτή των συντρόφων και των συντροφισσών της Rosa Nera, που δείχνουν έμπρακτα ότι η υπεράσπιση των κατειλημμένων δομών αφορά όλον τον κόσμο του αγώνα. Τέτοιες περιπτώσεις μας γεμίζουν δύναμη και πείσμα για να συνεχίσουμε. Από την κατειλημμένη για 13 χρόνια Libertatia στέλνουμε τους συντροφικούς μας χαιρετισμούς και τον κινηματικό μας σεβασμό στην ανακατειλημμένη Rosa Nera. Τα μαύρα ρόδα μια ζωή ανθίζουν και θα συνεχίσουν να το κάνουν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΑΓΩΝΑ

Η ROSA NERA ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΕ ΠΕΙΣΜΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΥΓ: Η κίνηση αυτή δυστυχώς επισκιάστηκε από τον χαμό του συντρόφου Marc Tomsin, ενός ανθρώπου που δεν είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν χωράν πολλά λόγια. Το μόνο που θέλουμε να πούμε είναι κουράγιο και δύναμη στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Rosa Nera.

Κατάληψη Libertatia, 19.06.2021

Έχουν περάσει τρία χρόνια από τον εμπρησμό της κατάληψης μας, τρία χρόνια από την μεγάλη απόφαση της ανοικοδόδμησης της Libertatia. Τρία γεμάτα χρόνια με αγώνες, καταστολή, ψυχική και σωματική κόπωση, πλούσιες στιγμές συντροφικότητας και επιτέλους βρισκόμαστε στην πολύ ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε την ολοκλήρωση την ολοκλήρωση του πρώτου μέρους της ανοικοδόμησης το οποίο είναι η εξ ολοκλήρου κατασκευή της σκεπής του καμμένου κτηρίου. Με το κλείσιμο του τεράστιου αυτού κενού πάνω από τα κεφάλια μας, κλείνει για εμάς ένα μεγάλο κεφάλαιο πάνω στον αγώνα της ανοικοδόμησης και πλέον μπορούμε να στρέψουμε το βλέμμα μας στη γη και χωρίς δισταγμούς να συνεχίσουμε ακάθεκτοι το έργο που έχουμε αναλάβει.

Απέναντι στο φασισμό, στο κράτος και το κεφάλαιο ορθώνουμε αντιστάσεις μέσα από τους χώρους που στεγάζουν τις ιδέες και τους αγώνες μας. Συνεχίζουμε!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΑΓΩΝΑ

Η LIBERTATIA ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ - ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA - 2021

Στο πλαίσιο της εκπλήρωσης του διακηρυγμένου στόχου καταστολής των κατειλημμένων χώρων από την ακροδεξιά νεοφιλελεύθερη πολιτική διαχείριση, μετά από σειρά εκκενώσεων και κατασταλτικών μεθοδεύσεων σε βάρος πλήθους καταλήψεων, σε συνέχεια του κατασταλτικού έργου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το πρωί της 19ης Μάη εκκενώθηκε και σφραγίστηκε υπό την εποπτεία αστυνομικού κλοιού η επί 10 χρόνια κατάληψη του Ελεύθερου Αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου Εμπρός.

Στις 22 Μάη, υπό τους ήχους της ορχήστρας και συνθημάτων και παρουσία εκατοντάδων κόσμου,, γκρεμιστηκε ο τσιμεντένιος τοιχος που εφραζε τις εισόδους του ΕΜΠΡΟΣ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΑΚΕΔΕΣ ΤΟΥΣ

Μπάτσοι, ΜΜΕ, Κράτος & Θεσμοί - Ολα τα καθάρματα δουλεύουνε μαζί

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ!

«Αυτή η μικρή φλόγα είναι για σένα. Κράτησέ την αδελφή και συντρόφισσα. Όταν νιώθεις μόνη. Όταν φοβάσαι. Όταν νιώθεις ότι ο αγώνας είναι πολύ δύσκολος ή ότι δύσκολη είναι η ζωή η ίδια. Άναψέ την ξανά στην καρδιά σου, στη σκέψη σου, μέσα σου. Και μην την κρατήσεις μόνο για σένα, συντρόφισσα και αδελφή. Πήγαινέ την στις εξαφανισμένες. Πήγαινέ την στις δολοφονημένες. Πήγαινέ την στις κρατούμενες. Πήγαινέ την στις γυναίκες που βιάστηκαν. Πήγαινέ την στις γυναίκες που χτυπήθηκαν. Πήγαινέ την στις γυναίκες που κακοποιήθηκαν. Πήγαινέ την σε όσες έχουν υποστεί βία κάθε μορφής. Πήγαινέ την στις μετανάστριες. Πήγαινέ την στις εκμεταλλευόμενες. Πήγαινέ την στις νεκρές. Πήγαινέ την και πες σε κάθε μία ξεχωριστά ότι δεν είναι μόνη, ότι θα αγωνιστείς εσύ γι' αυτήν, ότι θα αγωνιστείς για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη που αξίζει ο πόνος της, ότι θα αγωνιστείς ώστε αυτός ο πόνος που κουβαλά να μην επαναληφθεί ξανά για καμιά γυναίκα στον κόσμο.

Πάρε αυτή τη φλόγα και μεταμόρφωσέ την σε οργή, σε κουράγιο, σε αποφασιστικότητα.

Πάρ' την και ένωσέ την με άλλες φλόγες.

Κράτα την και τότε ίσως σκεφτείς ότι δεν μπορεί να υπάρξει ούτε αλήθεια ούτε δικαιοσύνη ούτε ελευθερία μέσα στο πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα.

Και τότε ίσως ξανασυναντηθούμε για να βάλουμε φωτιά στο σύστημα. Και ίσως βρίσκεσαι δίπλα μας, για να βεβαιωθούμε ότι κανείς δεν θα σβήσει τη φωτιά μέχρι να μη μείνει τίποτα άλλο εκτός από στάχτες.»

Απόσπασμα από την ομιλία των γυναικών Ζαπατίστας στο κλείσιμο της 1ης Διεθνούς Συνάντησης Γυναικών που Αγωνίζονται. 10 Μαρτίου 2018, Μορέλια, Τσιάπας, Μεξικό.

Συγκέντρωση-Πορεία στις 22 Ιούνη στα Πετράλωνα

Η εν ψυχρώ δολοφονία της Καρολάιν Κράουτς δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Κάθε χρόνο 50.000 γυναίκες δολοφονούνται στον πλανήτη από τον πρώην ή τον νυν σύντροφο ή άλλο μέλος της οικογένειας τους. Μόνο το 2020 στην Ελλάδα έγιναν δέκα γυναικοκτονίες, ενώ από την αρχή της χρονιάς τουλάχιστον τρεις ακόμα γυναίκες έχουν δολοφονηθεί.

Εκείνο που οπλίζει τα χέρια των δολοφόνων και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Ενδεικτική η στάση της αστυνομίας και των ΜΜΕ στην περίπτωση του φόνου της Καρολάιν, που για περισσότερο από ένα μήνα φιλοτεχνούσαν την αγιογραφία του πλούσιου, επιτυχημένου, Έλληνα πατέρα και συζύγου, αναπαράγοντας το αφήγημά του περί «ληστείας από αλλοδαπούς» και σπέρνοντας στην κοινωνία το ρατσιστικό, ξενοφοβικό δηλητήριο. Ενώ μετά την ομολογία του, σπεύδουν να στιγματίσουν τη νεκρή Καρολάιν.

Κι αν οι δολοφονίες φτάνουν στο φως της δημοσιότητας, με διαστρεβλωμένο πάντα τρόπο, αντίθετα οι καθημερινοί βιασμοί που υφίστανται οι γυναίκες στους χώρους δουλειάς, στο σπίτι ή στο δρόμο, καλύπτονται συνήθως από ένα πέπλο σιωπής.

Το Σάββατο 19 Ιουνίου, γυναίκα εργαζόμενη στον καθαρισμό σε πολυκατοικία των Πετραλώνων, κρατείται όμηρος, βιάζεται και ξυλοκοπείται για ώρες από άντρα ο οποίος έχει ήδη καταδικαστεί για άλλο βιασμό και απόπειρα ανθρωποκτονίας. Η γυναίκα καταφέρνει τελικά να διαφύγει με τη βοήθεια των γειτόνων, αιμόφυρτη. Η αστυνομία αρνείται να μπει στο διαμέρισμα, με αποτέλεσμα ο βιαστής να διαφύγει, ενώ τα ΜΑΤ παρατάσσονται απέναντι στον κόσμο που έχει συγκεντρωθεί σε αλληλεγγύη με τη γυναίκα.

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Μέσα στις συνθήκες προϊούσας αποσύνθεσής του, το εξουσιαστικό πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα επιτίθεται, προωθώντας τη βία εναντίον των γυναικών, κυρίως εκείνων που ανήκουν στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, με στόχο την καθυπόταξή τους. Η πατριαρχική βία είναι συστημική βία και είναι οργανικό κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου. Αποτελεί ένα ακόμα όπλο στην φαρέτρα του συστήματος για τη διαίρεση των καταπιεσμένων, για τη διάχυση του κοινωνικού κανιβαλισμού και την επιβολή της σιωπηρής αποδοχής των ανισοτήτων που το ίδιο αναπαράγει. Γι' αυτό απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική αντεπίθεση των εκμεταλλευόμενων, γυναικών και ανδρών, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Διαδήλωση ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία στην Αθήνα στις 29 Ιούνη

Για τις εργαζόμενες γυναίκες, τις άνεργες, για τις πρόσφυγες και τις μετανάστριες, για τις φυλακισμένες,

Για την Καρολάιν, τη Δήμητρα, την Ελένη, για τον/την Ζακ/Zackie Oh, για κάθε δολοφονημένη, κακοποιημένη, βιασμένη, εγκλωβισμένη

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ-ΚΡΑΤΙΚΟΥ- ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία – Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Πορεία στη Θεσσαλονίκη στις 18 Ιούνη

Πορεία γειτονιάς ενάντια στην αστυνομοκρατία

Την τελευταία εβδομάδα παρακολουθούμε καθημερινά αστυνομικές επιχειρήσεις στη γειτονιά μας αλλά και σε διάφορες άλλες γειτονιές του άνω κέντρου αποκλειστικά, οι οποίες ξεδιπλώνονται σε πάρκα και πλατείες έχοντας, ως φαίνεται ένα και μοναδικό στόχο, να εμποδίσουν τους κατοίκους να καθίσουν και να περάσουν την ώρα τους σε εξωτερικούς χώρους ανεξάρτητα από τις κρατικές οδηγίες που έχουν δοθεί αναφορικά με την πρόληψη για τη διασπορά του covid-19.

Μετράμε ήδη ένα χρόνο διαβίωσης σε συνθήκες πανδημίας και πλέον όλα τα μεταβατικά στάδια έχουν τελειώσει, όλες οι δικαιολογίες έχουν εξαντληθεί. Η ολοκληρωτική χρεοκοπία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος υπογραμμίζεται πλέον ως οικουμενική πραγματικότητα από τη διαχείριση αλλά και τις συνέπειες της πανδημίας του covid-19. Το σάπιο εξουσιαστικό σύστημα δεν μπορεί πλέον να υποσχεθεί τίποτα περισσότερο, παρά την όξυνση της κρατικής καταστολής και την εξαθλίωση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Όσα από τα κρατικά κονδύλια δεν κατευθύνονται αναγκαστικά προς τα πληττόμενα στρώματα, ώστε να εξασφαλίσουν την οριακή πλέον επιβίωσή τους, διανέμονται αφειδώς στα ΜΜΕ αποτελώντας προφανώς μιαν επένδυση της κυβέρνησης. Αφενός για να ελέγχει όσο περισσότερο μπορεί την κοινωνική βάση μέσω της προπαγάνδας και αφετέρου για να σιωπούν μπροστά στα ολοένα και αυξανόμενα πολιτικά και κοινωνικά σκάνδαλα που ξεσπούν αλλά και μπροστά στην επικείμενη σφαγή του κοινωνικού σώματος.

Οι εγκληματικές κρατικές πολιτικές απέδειξαν -μετά και το προηγούμενο κύμα έξαρσης - ότι δεν νοιάζονται, όπως υποκριτικά διατείνονταν, για τις ζωές των ανθρώπων της κοινωνικής βάσης, των εργαζόμενων, των αδύναμων. Αυτό άλλωστε είχε καταδειχθεί ήδη από την αρχή με τη διαχείριση της πανδημίας στους χώρους που είχαν τη μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας όπως στις φυλακές, τα κέντρα κράτησης προσφύγων και μεταναστών κ.α. Από τους χιλιάδες εργαζόμενους στη μαύρη εργασία και την επισφάλεια στους απολυμένους της πανδημίας μέχρι τα εξαντλητικά ωράρια των εργαζομένων στα σούπερ μάρκετ και στις υπηρεσίες ντελίβερι, φαίνεται ότι το βάρος της πανδημίας και τις συνέπειες αυτής σηκώνει η κοινωνική και ταξική βάση. Επιπλέον, οι χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστ(ρι)ες στοιβαγμένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι εκδικητικές μεταγωγές και η άρνηση της κυβέρνησης για αποσυμφόρηση των φυλακών και των ψυχιατρείων δείχνουν ότι δεν είναι η ζωή και η υγεία που έχουν αξία για το κράτος. Η διάλυση του ΕΣΥ και της δημόσιας υγείας δείχνουν τη σημασία που δίνει το κράτος στη ζωή των ανθρώπων. Οι γιατροί, οι νοσηλευτές, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα και στην τροφοδοσία, όσοι έδωσαν και δίνουν μάχη με τον ιό είναι οι πραγματικοί πρωταγωνιστές στην υπεράσπιση της κοινωνίας.

Ο κύριος σκοπός της κρατικής διαχείρισης είναι η διαφύλαξη της κυριαρχίας του και των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων αυτού και των ελίτ. Για άλλη μία φορά λοιπόν, και ενώ μετράμε ήδη 6 μήνες σε κατάσταση lockdown και με απαγόρευση κυκλοφορίας τις βραδινές ώρες, οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι ανακοινώνουν την πλήρη μεταστροφή της κρατικής πολιτικής αναφορικά με τη διαχείριση της πανδημίας και την άρση όλων των μέτρων με αφορμή το άνοιγμα του τουρισμού. Είναι πλέον προφανές ότι η προστασία από τον ιό δεν έχει κανένα σημείο επαφής με την κρατική διαχείριση, ωστόσο είναι το κράτος που θέλει να εμφανίζεται ως ο εκφραστής των κοινωνικών συμφερόντων, μόνο και μόνο γιατί εξαναγκάζεται κατά περιπτώσεις σε στοιχειώδη περιστολή της οικονομικής δραστηριότητας, θωρακιζόμενο ταυτόχρονα κατασταλτικά προκειμένου να αποφύγει την ίδια του την αμφισβήτηση.

Η παρουσία των ΜΑΤ στα νησιά για τη δημιουργία των κλειστών κέντρων κράτησης το χειμώνα του 2020 και η αντίστοιχη παρουσία τους στα σύνορα για την αντιμετώπιση της «εισβολής» των κατατρεγμένων μεταναστών και προσφύγων, ο καταλυτικός ρόλος της αστυνομίας κατά τη διάρκεια της καραντίνας, το σπάσιμο του πανεπιστημιακού ασύλου με την περσινή εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ και τον ένοπλο μπάτσο μέσα στον πανεπιστημιακό προαύλιο χώρο, οι χιλιάδες συλλήψεις και προσαγωγές που έγιναν μόνο κατά τη διάρκεια του τελευταίου εξαμήνου, οι ξυλοδαρμοί πολιτών, οι επιθέσεις των μπάτσων σε πλατείες από την Αγία Παρασκευή και την Κυψέλη πέρυσι το Μάιο, μέχρι τη Νέα Σμύρνη ένα μήνα πριν, οι πολλαπλές επιχειρήσεις εκκένωσης της κατειλημμένης πρυτανείας του Α.Π.Θ., ο ξυλοδαρμός και ο βασανισμός φοιτητών μέσα στο χώρο του campus και εν τέλει η εκκένωση της με όρους συμμορίτικης βίας, ώστε να αποδοθεί το πανεπιστήμιο στα χέρια των μπάτσων. Η διαρκής και εντεινόμενη παρουσία της αστυνομίας σε όλα τα πεδία του δημόσιου χώρου και της κοινωνικής ζωής καταδεικνύει ότι ο μισθοφορικός στρατός κατοχής του κράτους αναβαθμίζεται σε ολοκληρωτική και πανταχού παρούσα μονάδα επιβολής της στυγνής εξουσίας του κράτους και των αφεντικών. Παράλληλα, δεν μπορούμε να ξεχνάμε ότι παρά την αναβάθμιση της αστυνομίας σε πολιτικό βραχίονα που παίζει κομβικό ρόλο στη διαχείριση της πανδημίας αλλά και των κοινωνικών αναταραχών, οι ίδιοι οι μπάτσοι συνεχίζουν να συμπεριφέρονται σαν κανονική παρακρατική συμμορία με κυρίαρχο σκοπό τους το ξύλο, το βασανισμό και τον εξευτελισμό όσων αντιστέκονται στην κρατική, εξουσιαστική βία. Τα αντίποινα στη Νέα Σμύρνη με τον ξυλοδαρμό και το βασανισμό

διαδηλωτών και κατοίκων έρχονται να συναντήσουν την πολιτική νομιμοποίηση μέσα από το διάγγελμα του πρωθυπουργού που απείλησε σύσσωμη την κοινωνική βάση της χώρας με κράτος λεβιάθαν, παρέχοντας πλήρη κάλυψη στις ασυδοσίες των μπάτσων. Οι μόνες οπισθοχωρήσεις και αναδιπλώσεις από την πλευρά του κράτους, που γίνονται πλέον αντιληπτές μέσα από τη μείωση της έντασης της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας οφείλονται στη μαχητική στάση και στους αγώνες που δίνονται σε όλα τα πεδία από όσους και όσες αρνούνται να σκύψουν το κεφάλι και να υποταχθούν στην ολοκληρωτική επιβολή του κράτους και του κεφαλαίου.

Πρέπει να τονίσουμε ξανά ωστόσο ότι η προστασία από τον ιό είναι ανεξάρτητη από τις κρατικές επιταγές. Για να κατορθώσει το κοινωνικό κίνημα να συσπειρώσει τις απαραίτητες δυνάμεις για μια νικηφόρα μάχη απέναντι στο κράτος και τα αφεντικά θα πρέπει ενόσω καθιστά σαφές ότι δεν αντιπαλεύει τις συνέπειες της πανδημίας από κοινού με το κράτος την αστυνομία και τους ιδιοκτήτες, να διαθέτει ταυτόχρονα εκείνο το επίπεδο συνείδησης ώστε να μπορεί να εφαρμόσει επιτυχημένα τα μέτρα κοινωνικής αυτοπροστασίας. Παράλληλα με την πολιτική της συμπερίληψης όλων των ανθρώπων που βρίσκονται σε ευάλωτη ή δυσμενή θέση μέσα στην πανδημία, θα πρέπει να σημειώσουμε πως για εμάς, ως αναρχικούς, οι δημόσιοι χώροι και η λεγόμενη επανοικειοποίησή τους δεν είναι λόγια του αέρα ούτε κατακτιούνται άνευ κόπων. Αντίθετα, η απάντηση στην αστυνομοκρατία και η διεκδίκηση του δημόσιου χώρου εκ νέου περνάν μέσα από τις αρχές του αλληλοσεβασμού και της αυτοοργάνωσης, καθώς θεωρούμε ότι οι άνθρωποι μπορούν να ορίσουν οι ίδιοι τις ζωές τους, συμμετέχοντας και αποτελώντας κομμάτι ενός συνόλου, μιας κοινότητας όπου ο καθένας συνδράμει σύμφωνα με τις δυνατότητές του και λαμβάνει σύμφωνα με τις ανάγκες του. Ζούμε όλοι μαζί στις γειτονιές, τα πάρκα και τις πλατείες ρυθμίζοντας τις ανάγκες μας και λύνοντας τα προβλήματά μας συλλογικά, μέσα από οριζόντιες διαδικασίες. Ενάντια στην αστυνομοκρατία αλλά και τα φαινόμενα εκφυλισμού διαμορφώνουμε τη ζωή και τη γειτονιά μας με όρους αυτοοργάνωσης, αξιοπρέπειας, αλληλοβοήθειας και αλληλοσεβασμού.

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα που επιφυλάσσουν για όλους τους καταπιεσμένους οι ισχυροί αυτού του κόσμου, προτάσσουμε την αλληλεγγύη, την κοινωνική αλληλοβοήθεια και την οργάνωση όλων από τα κάτω για τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν. Συνεχίζουμε τον αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης ελευθερίας και δικαιοσύνης.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΣΑΒΒΑΤΟ 15/05. 17:00 ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ & ΓΚΑΡΜΠΟΛΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΝΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Κατάληψη Mundo Nuevo
(φιλίππου & σιατίστης)

Αναρχισμός ή Βαρβαρότητα
Πολιτική εκδήλωση | Ενημέρωση

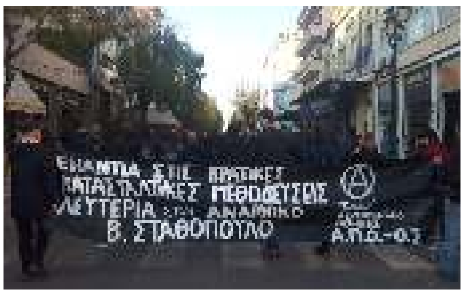

Στις 9 Απριλίου ραγματοποιήθηκε στον χώρο της πλατείας Χημείου στο Α.Π.Θ. με μεγάλη επιτυχία η προγραμματισμένη εκδήλωση που διοργάνωσε η συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό "Μαύρο & Κόκκινο" (μέλος της ΑΠΟ) με τίτλο "Αναρχισμός ή βαρβαρότητα": Το κίνημα κοινωνικής απελευθέρωσης απέναντι στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους & κεφαλαίου | Κοινωνικοί - ταξικοί αγώνες και η θέση του αναρχικού κινήματος.

Περίπου 200 άτομα συνολικά παρακολούθησαν τις πολιτικές ομιλίες μαθητών, φοιτητών όπως και την τοποθέτηση της συλλογικότητάς μας. Εκατοντάδες φοιτητές και φοιτήτριες, νέοι και νέες, όπως επίσης και εργαζόμενοι ήρθαν σε επαφή με τον αναρχικό λόγο, γνωρίστηκαν με τις δυνάμεις του οργανωμένου αναρχικού κινήματος.
Στον χώρο καθ' όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης υπήρχαν πάγκοι με πολιτικό υλικό, προκηρύξεις και μπροσούρες, όπως επίσης παζάρι πολιτικού και λογοτεχνικού βιβλίου, έργα καλλιτεχνών και μπλούζες για την οικονομική ενίσχυση συλληφθέντων.
Η μεγάλη ανταπόκριση του κόσμου σε αυτήν την πρωτοβουλία γεμίζει με αισιοδοξία τις μέρες μας που συνεχίζουν να είναι μέρες διαρκούς αγώνα και κινητοποίησης. Ελπίζουμε όσα ακούστηκαν να φανούν χρήσιμα σε όσους αγωνίζονται, μέσα και έξω από τα πανεπιστήμια, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις γειτονιές. Οργάνωση κι αγώνας σε όλα τα πεδία ενάντια στην επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Αλληλεγγύη στον αναρχικό αγωνιστή Βαγγέλη Σταθόπουλο

Ο αναρχικός Βαγγέλης Σταθόπουλος βρίσκεται προφυλακισμένος από τις 8 Νοέμβρη του 2019 και αυτές τις μέρες διεξάγεται η δίκη του σε πρώτο βαθμό. Η σύλληψή του έγινε από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία μετά από ανώνυμο τηλεφώνημα και ενορχηστρώθηκε από τα ΜΜΕ και τη συνήθη μιντιακή δίκη και διαπόμπευση. Οι κατηγορίες που του προσάπτονται αφορούν σε ληστεία και συμμετοχή στην οργάνωση "επαναστατική αυτοάμυνα". Η σύλληψη και η κράτησή του έγιναν παρόλο που δεν υπάρχουν στοιχεία που να τον συνδέουν με την συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο ίδιος, από την πρώτη στιγμή της σύλληψής του, αρνείται τις κατηγορίες που του αποδίδονται και προσπαθεί να αναδείξει τον εκδικητικό χαρακτήρα της μεταχείρισής του από τις αρχές. Τόσο σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες που τον βαραίνουν όσο και την άδικη προφυλάκισή του καθώς και τη μεταγωγή του στις φυλακές της Λάρισας καίριος λόγος υπήρξε η πολιτική ταυτότητα του Β. Σταθόπουλου, το γεγονός δηλαδή ότι ήταν και είναι αναρχικός. Άλλωστε, είναι γνωστός τόσο στο αναρχικό κίνημα όσο και στις αρχές για τη μακρόχρονη συμμετοχή του στους αγώνες όπου δεν έπαψε να παλεύει ενάντια στην βαρβαρότητα της εξουσίας ακόμα και μέσα από τα κελιά. Πιο συγκεκριμένα, κατά την κράτησή του στις φυλακές της Λάρισας- και ενώ ανήκει σε ευπαθή ομάδα και βρέθηκε θετικός στον κορονοϊό- αγωνίστηκε για τα δικαιώματα όλων των κρατουμένων για αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Αγωνίστηκε, δηλαδή, ώστε να θέσει ανάχωμα στο καθεστώς εξαίρεσης που έχει επιβληθεί στους φυλακισμένους ακόμα και εν μέσω της πανδημίας. Επιπλέον, πραγματοποίησε απεργία πείνας σε αλληλεγγύη στον αγώνα του Δ. Κουφοντίνα για τη μεταγωγή του τελευταίου στις φυλακές Κορυδαλλού.

Η σύλληψη και κράτηση του Β. Σταθόπουλου καταδεικνύει την εκδικητική πρακτική και φύση των διωκτικών μηχανισμών, τη λογική της δίωξης των συνήθων υπόπτων, της ποινικοποίησης της αλληλεγγύης και εντάσσεται στο συνολικό δόγμα νόμος και τάξη που με τη σειρά του εξυπηρετεί τη συνολική αναδιάρθρωση του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος. Η κυριαρχία κάνει λάθος αν νομίζει ότι με τις εκδικητικές διώξεις αγωνιστών, την απαγόρευση των διαδηλώσεων, τους άγριους ξυλοδαρμούς και συλλήψεις σε διαδηλώσεις, τις τηλε-δίκες των συλληφθέντων από τον συρφετό των ΜΜΕ, την περιστολή των δικαιωμάτων, την εγκληματοποίηση του ίδιου του αγώνα μπορεί να σιγήσει το δίκαιο όσων αγωνίζονται για έναν κόσμο ισότητας, ελευθερίας, αλληλεγγύης.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Σάββατο 10/4, 15:00 συγκέντρωση στα Προπύλαια, στο πλαίσιο της πανελλαδικής ημέρας δράσης
Τετάρτη 21/4, 18:00 συγκέντρωση στο Μοναστηράκι και πορεία αλληλεγγύης
Παρασκευή 23/04, 9:00 συγκέντρωση στο Εφετείο, ημέρα απόφασης της δίκης

Τοπικός συντονισμός Αθήνας της Α.Π.Ο-Ο.Σ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΜΑΡΙΟΥ ΣΕΪΣΙΔΗ

ενάντια στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις του κράτους και των μηχανισμών του

Στις 16 Γενάρη του 2006 πραγματοποιείται ληστεία στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην οδό Σόλωνος, στο κέντρο της Αθήνας. Οι 19 σφαίρες που έριξαν οι μπάτσοι κατά τη διάρκεια της καταδίωξης είχαν σαν αποτέλεσμα τον βαρύ τραυματισμό και την σύλληψη του αναρχικού Γ. Δημητράκη. Έκτοτε, ανοίγει ένας κύκλος κρατικής μιντιακής-προπαγάνδας για την ύπαρξη ομάδας αποκαλούμενης ως «ληστές με τα μαύρα», που ακολουθείται από πλήθος στοχοποιήσεων, διώξεων και ανακρίσεων αγωνιστών που ανήκουν στον αναρχικό αντιεξουσιαστικό χώρο. Τα εντάλματα σύλληψης που εκδόθηκαν για τον Σίμο και τον Μάριο Σεϊσίδη και τον Γρηγόρη Τσιρώνη, τους οδηγούν στην παρανομία. Ακολουθεί τρία χρόνια μετά και η επικήρυξή τους με 600.000 ευρώ.

Τα επόμενα χρόνια συλλαμβάνονται ο Σίμος Σεϊσίδης, ο οποίος τραυματίζεται σοβαρά κατά τη διάρκεια της καταδίωξής του με συνέπεια τον ακρωτηριασμό του δεξιού του ποδιού, και αργότερα ο Γρηγόρης Τσιρώνης, οι οποίοι αθωώνονται γι' αυτή την υπόθεση. Τον Αύγουστο του 2016, συλλαμβάνεται ο Μάριος Σεϊσίδης μετά από δέκα χρόνια φυγοδικίας μαζί με τον αναρχικό Κώστα Σάκκα και βασανίζονται από τα ένστολα καθάρματα της αντιτρομοκρατικής προκειμένου να τους αποσπάσουν βίαια δείγμα γενετικού υλικού. Τον Απρίλη του 2017, ο σύντροφος καταδικάστηκε πρωτόδικα σε 36 χρόνια φυλάκιση για την υπόθεση της ληστείας και των τριών αποπειρών ανθρωποκτονίας κατά των 2 αστυνομικών και του φρουρού της τράπεζας. Μια απόφαση η οποία πάρθηκε χωρίς την αναγνώριση κανενός μάρτυρα κατηγορίας, αλλά βασίστηκε αποκλειστικά σε ένα δείγμα DNA που σύμφωνα με την αντιτρομοκρατική βρέθηκε σε απόσταση 500 μέτρων μακριά από την τράπεζα.

Η εξοντωτική ποινή που επιβλήθηκε στον αναρχικό Μάριο Σεϊσίδη είναι μέρος της κατασταλτικής μεθόδευσης του κράτους απέναντι σε αναρχικούς και άλλους αγωνιστές που στόχο έχει όχι μόνο την ανάκτηση του γοήτρου των διωκτικών μηχανισμών αλλά και εν γένει τον παραδειγματισμό της κοινωνίας και την εξουδετέρωση των αντιστάσεων της.

Την Παρασκευή 28 Μάη στο εφετείο, ο Μάριος Σεϊσίδης θα δώσει μια ακόμη μάχη ενάντια στην αστυνομική και δικαστική αυθαιρεσία. Μια μάχη, η οποία αποτελεί κομμάτι του αγώνα ενάντια στην κατασταλτική επίθεση που έχει εξαπολύσει το πολιτικά, κοινωνικά και αξιακά χρεωκοπημένο σύστημα κατά των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων για την διαιώνιση της κυριαρχίας του. Από την όξυνση της κρατικής καταστολής με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την περιστολή των διαδηλώσεων και τις επιθέσεις, τις συλλήψεις και τους βασανισμούς αγωνιστών/στριών, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, που περιλαμβάνει και την εισαγωγή της αστυνομίας στις σχολές, την κατάθεση προς ψήφιση του νέου αντεργατικού- αντισυνδικαλιστικού νόμου, το οποίο επιτείνει τους όρους εκμετάλλευσης και καταπίεσης και στοχοποιεί τις εργατικές και απεργιακές κινητοποιή-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΗ ΕΞΟΝΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τη Δευτέρα 24 Μαΐου, ο αναρχικός Γιάννης Δημητράκης, έγκλειστος στις φυλακές του Δομοκού, δέχτηκε δολοφονική επίθεση από άλλους κρατούμενους και μεταφέρθηκε σε κωματώδη κατάσταση στο Νοσοκομείο της Λαμίας, όπου διαγνώστηκε με κρανιοεγκεφαλική κάκωση, εξαιτίας των άγριων χτυπημάτων που δέχτηκε στο κεφάλι και το πρόσωπο.

[Αθήνα | τοπικός συντονισμός της Α.Π.Ο -Ο.Σ] Παρέμβαση αντιπληροφόρησης έξω από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών

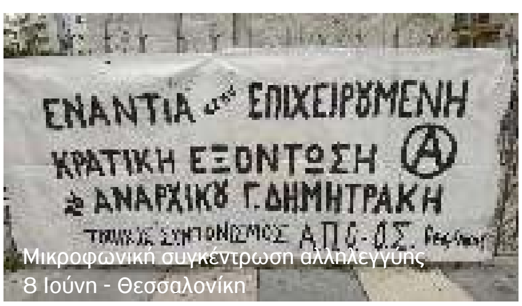
Στις 3/6 οι ανθρωποφύλακες του κράτους τον μεταφέρουν εσπευσμένα πίσω στις φυλακές του Δομοκού, παρότι, οι θεράποντες γιατροί εισηγήθηκαν τη μεταφορά του σε κέντρο αποκατάστασης υγείας, διότι έχει πληγεί η ευρυθμία του εγκεφάλου του.

Η απόκρυψη του συμβάντος από πλευράς του ΥΠ.ΠΡΟ.ΠΟ και της Γενικής Γραμματείας Αντεγκληματικής Πολιτικής, η εσκεμμένη συγκάλυψη του γεγονότος από πλευράς της Διεύθυνσης των φυλακών Δομοκού (ακόμα και στους οικείους του που δεν γνώριζαν πως έδινε μάχη για τη ζωή του) καθώς και η επαναφορά του στις φυλακές Δομοκού, μαζί με τους παρ' ολίγον δολοφόνους του (το σύνολο των οποίων επίσης αποκρύπτεται), και η άρνηση για την άμεση μεταφορά του σε Κέντρο Αποκατάστασης αποτελούν τη συνέχιση της κρατικής μεθόδευσης για την εξόντωση του συντρόφου. Μεθόδευση που έστρωσε το έδαφος για τη δολοφονική επίθεση που δέχτηκε ο αναρχικός κρατούμενος και που όπλισε τα χέρια των συμμοριών που δρουν με τις ευλογίες των κρατικών μηχανισμών.

Η εγκληματική μεταχείριση του Γ. Δημητράκη από τις αρχές, αντανακλά την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος εξαίρεσης που επιβάλλεται στους αναρχικούς αγωνιστές που πέφτουν στα χέρια των κρατικών μηχανισμών (όπως συνέβη και στις πρόσφατες περιπτώσεις του αναρχικού Β. Σταθόπουλου και του Μάριου Σεισίδη), αλλά και ευρύτερα στους πολιτικούς κρατούμενους και αποτελεί κομμάτι της κατασταλτικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει το κράτος – και εντάθηκε από την ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας- απέναντι στους αγωνιζόμενους και την κοινωνία. Η αξιοπρεπής και αταλάντευτη αγωνιστική του στάση μέσα και έξω από τις φυλακές, η σταθερή συμμετοχή του στους αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση είναι που θρέφουν την εξοντωτική και εκδικητική μανία των κατασταλτικών εχθρών. Αυτή η συνεχής δέσμευσή του στο αγώνα, παράλληλα, είναι που τον έχει καταστήσει και αναπόσπαστο μέρος ενός κόσμου μεγαλύτερου, που ξεπερνά κατά πολύ τα σίδερα της φυλακής, τα τείχη, τα κελιά και το μικρό κομμάτι ουρανού που βλέπει. Του κόσμου που υψώνει το ανάστημά του και μετριέται με το τέρας του ολοκληρωτισμού, του κόσμου που παλεύει για την ανατροπή του βάρβαρου κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος, του κόσμου που αγωνίζεται για την οικοδόμηση ενός κόσμου που να τους χωρά όλους και στον οποίο δεν κυριαρχεί ο νόμος του ισχυρού αλλά οι αρχές της Ελευθερίας, της Ισότητας, της Αλληλεγγύης.

Δομοκός, συγκέντρωση στις φυλακές, 20 Ιούνη

Μικροφωνική συγκέντρωση αλληλεγγύης 8 Ιούνη - Θεσσαλονίκη

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΑΝΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΣΕ ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ | Ο.Σ.

συνέχεια από την σελίδα 8

σεις, μέχρι τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την διεύρυνση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους κρατούμενους, τους χιλιάδες νεκρούς εξαιτίας της εγκληματικής κρατικής διαχείρισης της πανδημίας και την περαιτέρω λεηλασία της φύσης, κράτος και κεφάλαιο εντείνουν όλο και περισσότερο την ολοκληρωτική επίθεση εις βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας.

Από την πλευρά μας, απέναντι στους κρατικούς σχεδιασμούς προώθησης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και εφαρμογής ενός καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, προτάσσουμε τους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες των από τα κάτω για τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, αξιοπρέπειας και ελευθερίας. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στον αγώνα του συντρόφου Μ. Σεϊσίδη και με πίστη στο όραμα για την κοινωνική απελευθέρωση.

* Στέλνουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στον αναρχικό αγωνιστή και έγκλειστο στις φυλακές Δομοκού Γ. Δημητράκη, ο οποίος νοσηλεύεται σε σοβαρή κατάσταση στο νοσοκομείο Λαμίας, μετά από άγρια επίθεση που δέχτηκε τη Δευτέρα 24/5.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ!

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΚΡΕΜΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ!

Απέναντι από τα ερείπια της Τροίας
καίγεται
-αν είναι δυνατόν-
η Κόλαση.

Την Τρίτη, στις 8 του Σεπτέμβρη 2020 ξέσπασε μεγάλη πυρκαγιά στο κέντρο κράτησης μεταναστών/μεταναστριών στη Μόρια και το μεγαλύτερο μέρος του κάηκε ολοσχερώς. Το επόμενο βράδυ με νέα πυρκαγιά ολοκληρώθηκε η καταστροφή του στρατοπέδου συγκέντρωσης. Περίπου 12.000 άνθρωποι εκτοπίστηκαν και κατέληξαν στους δρόμους πέριξ των εγκαταστάσεων, προσπαθώντας να καταφύγουν στην πόλη της Μυτιλήνης. Οι μπάτσοι έβαλαν φραγμούς ώστε οι μετανάστ(ρι)ες να μην πλησιάσουν τον αστικό ιστό, υποβοηθούμενοι από ντόπιους φασίστες. Το νησί κηρύσσεται για μία ακόμη φορά τον τελευταίο χρόνο σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Οι διαδηλώσεις αλληλεγγύης που επιχειρούνται να στηθούν από ντόπιους αλληλέγγυους χτυπιούνται και καταστέλλονται άγρια από την αστυνομία, ενώ ήδη ξεκίνησε να χτίζεται νέο κέντρο κράτησης, κλειστού τύπου, καθιστώντας για μία ακόμη φορά έκδηλο, το πλέον προφανές: η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι μια διαχείριση εξόντωσης και το κράτος κατέχει το μονοπώλιο της βίας είτε απέναντι στους μετανάστες είτε απέναντι στους αλληλέγγυους και σε όποιον επιχειρεί να σηκώσει κεφάλι ενάντια στις δολοφονικές προσταγές του. Η αντιτρομοκρατική και η ΕΥΠ ταυτοποίησαν και μόλις πριν λίγες μέρες πέρασαν από δίκη ως εμπρηστές της Μόριας 6 αφγανοί, 4 ενήλικες και δύο ανήλικοι. Μόλις πριν μερικούς μήνες μία πρόσφυγας αυτοπυρπολήθηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καρά Τεπέ, διαμαρτυρόμενη για την κράτησή της όταν έμαθε ότι αναβλήθηκε η μετεγκατάστασή της στη Γερμανία. Σε μια διεστραμμένη αντιστροφή της πραγματικότητας, η γυναίκα αντιμετωπίζει την κατηγορία του εμπρησμού και βρίσκεται κάτω από περιοριστικούς όρους απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα.

Η ίδια η ύπαρξη του κολαστηρίου της Μόριας είναι ένα κρατικό έγκλημα. Ένα έγκλημα που η κυβέρνηση της ΝΔ έρχεται να ολοκληρώσει, βαδίζοντας πάνω στο κόκκινο χαλί που έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, τόσο μέσα από την απονεύρωση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων όσο και με τα δεκάδες κατασταλτικά χτυπήματα που δέχτηκαν οι καταλήψεις και οι δομές του κινήματος κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης του, επιδιώκοντας την εγκαθίδρυση ένα καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, όπου όσοι περισσεύουν θα πετιούνται στο περιθώριο. Σε κάθε περίπτωση η Μόρια έπρεπε να καεί. Η φωτιά δεν ήταν τίποτε άλλο παρά μιαν απάντηση στην κρατική αντιμεταναστευτική πολιτική που στοιβάζει χιλιάδες ανθρώπους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, μέσα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, όπου η ζωή λιώνει μέρα με τη μέρα.

Ωστόσο, από το κολαστήριο της Μόρια, περάσαμε στο Καρα Τεπέ, ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης ακόμη πιο βάρβαρο, ακόμα πιο απομονωμένο, ακόμη πιο σκληρό, για να θυμίζει ότι οι ζωές των μεταναστ(ρι)ων δεν έχουν καμία απολύτως αξία όταν δεν μπορούν να αποτελέσουν χαρτί πίεσης σε διακρατικές διαμάχες. Μέσα σε συνθήκες ολικού lock down, η κυβέρνηση καλούσε πρόσφυγες και μετανάστες να παραμείνουν στοιβαγμένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε αντιστοιχία με την καμπάνια "μένουμε σπίτι" που απηύθυνε στον υπόλοιπο πληθυσμό, σε μια χυδαία και προκλητική συνδήλωση του καθεστώτος εξαίρεσης που επιβάλλει σε αυτούς τους ανθρώπους. Μετά τη λήξη της καραντίνας για το σύνολο της κοινωνίας ωστόσο, οι μετανάστες και οι μετανάστριες παρέμειναν σε καθεστώς απομόνωσης καθώς για τους ίδιους εξακολουθούσαν να ισχύουν όλοι οι περιορισμοί, ανεξάρτητα από τον αριθμό των κρουσμάτων στα κέντρα. Η φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης, όπου απουσιάζουν ακόμα και οι στοιχειώδεις υποδομές κάλυψης των βασικών αναγκών και η διαρκής καταναγκαστική απομόνωση των ανθρώπων αυτών συνιστούν ένα ξεκάθαρο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα. Και συμβαίνει εδώ, στην Ελλάδα.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν κάποιο πρωτοφανές γεγονός, αλλά μία πάγια κατάσταση στη διαχείριση της ζωής των προσφύγων και των μεταναστών τα τελευταία χρόνια. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής του καθεστώτος εξαίρεσης. Σε μέρη αυτά η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία, καθώς το πλέον απαξιωμένο κομμάτι του πληθυσμού, οι αόρατοι αυτής της κοινωνίας στερούνται όχι μόνο τις στοιχειώδεις παροχές και δικαιώματα, όπως αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, περίθαλψης, εκπαίδευσης ακόμα και σίτισης αλλά και το ίδιο το δικαίωμα στη ζωή. Η κατάσταση αυτή, και στην Ελλάδα, αλλά και σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη υποδοχής προσφύγων και μεταναστών, είναι πλέον η θεμελιωμένη (και νομικά θεσπισμένη) διαχείριση των ανθρώπων που κρίνεται ότι περισσεύουν μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Άνθρωποι χωρίς χαρτιά, χωρίς ονόματα και τέλος δίχως ζωές προσπαθούν να ξεφύγουν από τη φρίκη του πολέμου και της φτώχειας και πεθαίνουν, προσπαθώντας να κερδίσουν λίγη από την αξιοπρέπεια και τη ζωή που τους έχει στερήσει η βαρβαρότητα της εξουσίας είτε αυτή πετάει βόμβες είτε χτίζει κολαστήρια.

Από τη μεριά μας η αλληλεγγύη δεν γνωρίζει ούτε σύνορα, ούτε χρονικά περιθώρια. Είναι διαρκής, έμπρακτη και δεν εγκλωβίζεται σε κανενός είδους διαχωρισμούς (πρόσφυγες - μετανάστες). Καμία λύση δεν μπορεί να είναι προσωρινή μιας και το πρόβλημα δεν εμφανίστηκε τώρα αλλά δημιουργείται εδώ και χρόνια από τις χώρες που διαχειρίζονται τον παγκόσμιο πλούτο. Η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων ξένων ή ντόπιων αποτελεί το όπλο μας ενάντια στους εκμεταλλευτές. Οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μαζί με τους μετανάστες για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. Αλληλεγγύη, κοινός αγώνας και κοινή ζωή. Αυτό τίθεται πλέον ως μια διαχωριστική γραμμή, που ορίζει τη διαφορά ανάμεσα στους ανθρώπους και τα καθάρματα.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ, ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΕΣ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο», μέλος Α.Π.Ο. - Ο.Σ.

Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες/στριες

Διανύουμε μια περίοδο όπου το υγειονομικό τοπίο φαίνεται να μεταστρέφεται, τα αλλεπάλληλα lockdown αίρονται και η συνακόλουθη επανεκκίνηση των οικονομικών δραστηριοτήτων έχει οδηγήσει στο ξέσπασμα ξέφρενων πανηγυρισμών. Παράλληλα ο κρατικός μηχανισμός, εκμεταλλευόμενος τη συγκυρία, αναδιπλώνεται και καταστρώνει σχέδια για την περαιτέρω αφαίμαξη και εξαθλίωση της κοινωνικής βάσης, σε μια συνέχεια της εξοντωτικής πολιτικής που είχε χαράξει με την εργαλειοποίηση της πανδημίας. Έτσι βλέπουμε την κυβέρνηση που ήδη έχει περάσει μια σωρεία αντικοινωνικών μέτρων, όπως ο πτωχευτικός κώδικας και ο αντιεκπαιδευτικός νόμος, να δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για την προώθηση νέων εγκληματικών πολιτικών (π.χ. αντεργατικό νομοσχέδιο). Μέσα σε αυτή τη συνθήκη λοιπόν το ελληνικό κράτος που πρόσφατα χαρακτήρισε την Τουρκία ως ασφαλή χώρα (για τους μετανάστες), επιλέγει να επιτεθεί λυσσαλέα σε πρόσφυγες και μετανάστες καταδικάζοντάς τους σε απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης.

Συγκεκριμένα με τη λήξη του στεγαστικού προγράμματος ESTIA και την επερχόμενη εφαρμογή του προγράμματος HELIOS καταργείται η δυνατότητα διαμονής τους μέσα στα αστικά κέντρα και προβλέπεται η ένταξη τους σε camp κλειστού τύπου. Η υιοθέτηση αυτού του προγράμματος συνοδεύτηκε και από τη δημιουργία εν μια νυκτί νέων ΜΚΟ -φερεφώνων της κυβέρνησης- οι οποίες θα αναλάβουν την διαχείριση των ζεστών χρημάτων των διαφόρων επιδοτήσεων, τα ψίχουλα των οποίων θα καταλήξουν για ακόμη μια φορά στους πραγματικά έχοντες ανάγκη. Με τις παραπάνω ενέργειες αποκρυσταλλώνονται οι προθέσεις του κράτους για περιχαράκωση και απομόνωση των μεταναστών από τον κοινωνικό ιστό, σε μια απόπειρα επιβολής σύγχρονου απαρτχάιντ, με την τοποθέτηση φράχτη πέριξ του camp των Διαβατών να αποτελεί το πιο πρόσφατο παράδειγμα που επιβεβαιώνει τις συγκεκριμένες προθέσεις. Είναι εξάλλου γνωστό πως το κράτος δεν επιθυμεί την ενσωμάτωσή τους στην κοινωνία, ώστε να μη μπορούν να διεκδικήσουν στοιχειώδη αγαθά. Όποιος μετανάστης λοιπόν θα διαπράττει το σφάλμα να έρχεται σε επαφή με τον ντόπιο πληθυσμό θα επαναπροωθείται.

Σημαντικοί αρωγοί του κράτους στην προσπάθεια περιθωριοποίησης των μεταναστών είναι οι παρακρατικές φασιστικές ομάδες που δε διστάζουν με κάθε τρόπο να ενσταλάξουν το εθνικιστικό τους δηλητήριο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν ο βανδαλισμός Δομής Υποδοχής και Εκπαίδευσης μεταναστών στη Νυμφόπετρο τον περασμένο μήνα και η επίθεση σε Δομή με ανήλικους μετανάστες στο Ωραιόκαστρο τον περασμένο Δεκέμβριο με τους υπαίτιους αυτών των επιθέσεων είτε να μην αναγνωρίζονται καθόλου, είτε να μην τιμωρούνται ακόμη. Αντιθέτως την περασμένη βδομάδα καταδικάστηκαν σε δεκαετή κάθειρξη τέσσερις μετανάστες για τον εμπρησμό στη Μόριας. Παρατηρούμε λοιπόν ότι η αστική δικαιοσύνη λειτουργεί με δύο μέτρα και δύο σταθμά, επιβάλλοντας από τη μία βαρύτατες ποινές σε αλλοδαπούς κατηγορούμενους ακόμη και αν οι κατηγορίες τους είναι ανυπόστατες, ενώ από την άλλη μεταχειρίζεται ευνοϊκά κάθε φασιστικό κατακάθι.

Διαδήλωση 15 Ιούνη,
Τοπικός Συντονισμός ΑΠΟ - Θεσσαλονίκη

Γίνεται αντιληπτό ότι πρέπει να σταθούμε αλληλέγγυοι σε κάθε πληττόμενο κομμάτι της κοινωνίας, να έρθουμε σε επαφή μαζί του, να αλληλεπιδράσουμε, και από κοινού να οργανώσουμε τον αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης. Προτάσσοντας έναν κόσμο αλληλοβοήθειας, ελευθερίας και ισότητας να αγωνιστούμε μαζί για την αποτίναξη κάθε εξουσίας και να οικοδομήσουμε μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις και σύνορα.

Libertatia, συλλογικότητα για τον ελευθεριακό κομμουνισμο- μέλος της ΑΠΟ-ΟΣ

Από το άνοιγμα του στεκιού Αντίπνοια και τον ανοιχτό κύκλο συζήτησης με θέμα την εκπαίδευση την περίοδο της πανδημίας.

Κινηματικό βιβλιοπωλείο στην πλ. Μερκούρη στα Πετράλωνα από το στέκι Αντίπνοια

Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του Κατειλημμένου ΡΕΞ, Δευτέρα 12 Απρίλη

Οι κακοποιητικές συμπεριφορές από θέσεις εξουσίας, που αποκαλύπτονται μέσα από σωρεία καταγγελιών το τελευταίο διάστημα στον χώρο των παραστατικών τεχνών και ευρύτερα του θεάματος, σε μία κλίμακα που ξεκινάει από από τη λεκτική βία και φτάνει μέχρι και σε περιστατικά βιασμών, αποκαλύπτουν με έναν αποτρόπαιο τρόπο τις συνθήκες που τις θρέφουν. Ένα συνονθύλευμα αποκλεισμών και άγριας εκμετάλλευσης απέναντι στον κόσμο της βάσης, που επιβάλλονται τόσο στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης όσο και σε αυτό της εργασίας, σε μια ακραία ανταγωνιστική πολιτιστική αγορά. Ένα εκπαιδευτικό πλαίσιο με εξαιρετικά συρρικνωμένο δημόσιο χαρακτήρα και κατά βάση ιδιωτικό, με θεσμισμένη την υποβάθμιση του τίτλου σπουδών, όπου κυριαρχεί η κουλτούρα της αντικειμενοποίησης των εκφραστικών μας μέσων, του ανταγωνισμού, της ιεραρχίας και της υπακοής σε μία από τα πάνω συντονισμένη κατ' ευφημισμό ομαδικότητα. Ένα ανοχύρωτο εργασιακό πλαίσιο σαν πεδίο εκδήλωσης της εργοδοτικής ασυδοσίας, όπου συχνά τίθεται το δίλημμα είτε της αποδοχής εξευτελιστικών όρων εργασίας (με απλήρωτες πρόβες, χωρίς ασφάλιση, πληρωμή με ποσοστά, χαμηλές αμοιβές) είτε του αποκλεισμού από αυτήν. Ένα σύστημα διαπλοκής ανάμεσα στους ιθύνοντες του χώρου, όπου η σιωπή των εργαζόμενων απέναντι στους όρους εκμετάλλευσής τους λογίζεται σαν αρετή, ενώ η αντίδραση σε αυτούς σαν παράγοντας αποκλεισμού τους από την εργασία. Ένα σύστημα κλειστών ακροάσεων, ή ανοιχτών ακροάσεων με όρους που αποκλείουν την πλειοψηφία των ανθρώπων που αναζητούν έδαφος για να ασκήσουν την τέχνη τους και να δουλέψουν.

Μιλώντας ωστόσο για το δυστοπικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ευδοκιμούν οι κακοποιητικές συμπεριφορές στον χώρο του πολιτισμού, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τον κλοιό της ευρύτερης θεσμικής κακοποίησης που σφίγγει ολοένα και περισσότερο μέσα στη συνθήκη της πανδημίας γύρω από τους κοινωνικά και ταξικά αδύναμους.

Έχει περάσει πάνω από ένας χρόνος που οι χώροι πολιτισμού είναι κλειστοί, οι σχολές καλλιτεχνικής εκπαίδευσης υπολειτουργούν, το αντικείμενο των καλλιτεχνικών σπουδών υποβαθμίζεται, χωρίς κανένα φως στο τούνελ της πανδημικής κρίσης στον τομέα του πολιτισμού, με τους/τις εργαζόμενους-ες τόσο στις τέχνες όσο και σε κάθε κλάδο που τελεί υπό καθεστώς αναστολής να ασφυκτιούν οικονομικά. Την ίδια στιγμή η τηλεκπαίδευση υποβαθμίζει το επίπεδο της μάθησης σε όλες τις βαθμίδες, ενώ ταυτόχρονα αποκαλύπτει τους ταξικούς αποκλεισμούς από την παιδεία για τους ανθρώπους που δεν έχουν τα απαραίτητα υλικοτεχνικά μέσα για να συντονιστούν με αυτή τη διαδικασία. Χιλιάδες στοιβάζονται καθημερινά στα ΜΜΜ που αποτελούν τις κύριες εστίες μετάδοσης του ιού, χωρίς κανένα μέτρο αποσυμφόρησης τους. Χιλιάδες βρίσκονται σε καθεστώς ανεργίας επιβιώνοντας με επιδόματα ή και χωρίς καμία οικονομική μέριμνα, με τη φτωχοποίηση και την εξαθλίωση που έτσι κι αλλιώς διευρυνόταν σε όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, σήμερα να επιτείνεται και να εξαπλώνεται με ραγδαίους και εξοντωτικούς ρυθμούς. Η κρατική διαχείριση της πανδημίας αποτυπώνεται εγκληματικά στους χιλιάδες ανθρώπους που νοσούν, στους δεκάδες που πεθαίνουν καθημερινά ή διασωληνώνονται εκτός ΜΕΘ χωρίς τα απαραίτητα μέτρα υγειονομικής προστασίας, σε εκείνους και εκείνες που εφόσον δεν αντιμετωπίζουν κίνδυνο ζωής επιστρέφουν σπίτι τους χωρίς να έχουν αναρρώσει πλήρως με την πιθανότητα είτε παρουσίασης επιπλοκών είτε της μετάδοσης του ιού στο περιβάλλον τους αλλά και ευρύτερα, αποτυπώνεται σε όσους στερούνται την παροχή νοσηλείας και ιατρικής φροντίδας στο πλαίσιο ενός μονοθεματικού συστήματος υγείας. Πρόσφυγες και μετανάστες βρίσκονται έγκλειστοι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε άθλιες, απάνθρωπες συνθήκες, ιδιαίτερα επικίνδυνες για την υγεία και τη ζωή τους μέσα στην πανδημία. Πρόσφατα, το έγκλημα που διαπράττεται καθημερινά σε βάρος προσφύγων και μεταναστών εκδηλώθηκε με τον πιο βάναυσο τρόπο μέσα από τον αυτοπυρπολισμό μιας 26χρονης Αφγανής πρόσφυγα, εγκύου στον όγδοο μήνα της και μητέρας δύο παιδιών, στον καταυλισμό του Καρά Τεπέ, μέσα από την εγκατάλειψη ενός 44χρονου μετανάστη από τη Γουινέα που σφάδαζε επί τρεις μέρες από τους πόνους στο κέντρο κράτησης της Κω με αποτέλεσμα να πεθάνει από περιτονίτιδα, την αυτοκτονία του 24χρονου Κούρδου πρόσφυγα από την Τουρκία στο κέντρο κράτησης της Κορίνθου.

Μια πραγματικότητα που εκτείνεται μέχρι τη λεηλασία του φυσικού κόσμου και την ιδιωτικοποίηση δημόσιων χώρων, από την αστυνομοκρατία μέχρι την καταστολή και την απαγόρευση διαδηλώσεων, τους βασανισμούς διαδηλωτών και διαδηλωτριών και τις προφυλακίσεις με συνοπτικές και έωλες διαδικασίες, την περιστολή των δικαιωμάτων των κρατουμένων στις φυλακές, μέχρι την επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση και την εργασία, την παραπληροφόρηση και χειραγώγηση μέσω των κυρίαρχων ΜΜΕ, και στην οποία δεν έχουμε παρά να αναγνωρίσουμε το πρόσωπο ενός σύγχρονου ολοκληρωτισμού που επιτίθεται με σφοδρότητα σε κάθε επίπεδο της ζωής μας.

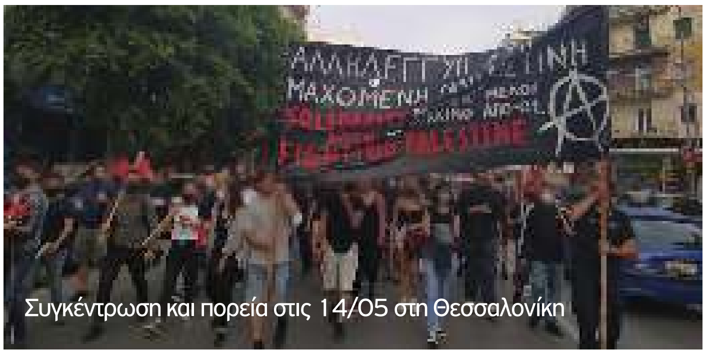
Η έμφυλη βία, ο ρατσισμός, η μισαναπηρία, ο γενικευμένος κοινωνικός κανιβαλισμός όπου ο δυνατότερος επιτίθεται στον πιο αδύναμο, ο φόβος, η εξατομίκευση, ο ανταγωνισμός, η συναίνεση, η σιωπή, ο κοινωνικός αυτοματισμός είναι παράγωγα των συνθηκών καταπίεσης που επιβάλλονται από τα πάνω.

Ο δικός μας πολιτισμός είναι αυτός της αλληλεγγύης, της συμπερίληψης, της συλλογικότητας. Είναι αυτός που δίνει βήμα στον δημόσιο λόγο από τα κάτω και σπάει τον μονόλογο της κυριαρχίας. Είναι αυτός της αντίστασης σε κάθε μορφή κακοποίησης, σε κάθε κοινωνικό πεδίο. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας, αλλά κανένα δισταγμό για να τον διανύσουμε.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ
ΧΤΙΖΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ,
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑΣ

Αλληλεγγύη στη μαχόμενη Παλαιστίνη

Τις τελευταίες μέρες το κράτος του Ισραήλ έχει εξαπολύσει εκ νέου μια άγρια κατασταλτική επίθεση ενάντια στους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Συγκεκριμένα ισραηλινές κατοχικές δυνάμεις επιχείρησαν τη βίαιη έξωση 200 οικογενειών Παλαιστινίων στο προάστιο της Σέιχ Τζάραχ της Ιερουσαλήμ, χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα την ύπαρξη τίτλων ιδιοκτησίας πριν το 1967. Η επιχείρηση αυτή συνοδεύτηκε από την κρατική τρομοκρατία και βία των δυνάμεων καταστολής, με τη συνδρομή οπλισμένων ρατσιστικών ομάδων εποίκων, όπου εξαπέλυσαν πογκρόμ και εκδίωξαν Παλαιστίνιους από τα σπίτια τους.

Συγκέντρωση και πορεία στις 14/05 στη Θεσσαλονίκη

Η εν λόγω προσπάθεια εκδίωξης του Παλαιστινιακού λαού συνεχίζεται και κλιμακώνεται, με τις ισραηλινές δυνάμεις την Παρασκευή 7/5 να εισέρχονται εντός του τεμένους Αλ Άκσα και να επιτίθενται σε εκατοντάδες κόσμου, τραυματίζοντας δεκάδες ανθρώπους. Ενώ τις επόμενες μέρες η κατασταλτική βία συνεχίστηκε με την αστυνομία να χτυπά διαδηλωτές, να ρίχνει πλαστικές σφαίρες, χημικά και χειροβομβίδες κρότου λάμψης, στοχεύοντας σε ζωτικά όργανα και να εισέρχεται εκ νέου στο Αλ Άκσα, με αποτέλεσμα εκατοντάδες τραυματίες, πολλοί εκ των οποίων βρίσκονται σε σοβαρή κατάσταση. Επιπλέον από το βράδυ της Δευτέρας 10/5 το ισραηλινό κράτος ξεκίνησε για ακόμα μια φορά τους βομβαρδισμούς στη Γάζα, σκοτώνοντας περισσότερους από 20 ανθρώπους, ανάμεσα στους οποίους και αρκετά παιδιά.

Το σύγχρονο απαρτχάιντ που έχει επιβάλλει το ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ, οι βίαιες επιθέσεις των κρατικών κατασταλτικών δυνάμεων εναντίον των Παλαιστινίων, οι επιχειρήσεις εκδίωξής τους από τα εδάφη τους, το εμπάργκο στη Γάζα, το τείχος που έχει χτιστεί περιμετρικά της, οι ελλείψεις σε βασικά αγαθά και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα στρατιωτικά φυλάκια, οι συλλήψεις, οι βασανισμοί, οι δολοφονίες από ελεύθερους σκοπευτές και οι βομβαρδισμοί είναι η πραγματικότητα που έχουν να αντιμετωπίσουν χιλιάδες Παλαιστίνιοι, είναι η επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, η αποχαλινωμένη δικτατορία κράτους και κεφαλαίου. Είναι η προσπάθεια του ισραηλινού κράτους να κανονικοποιήσει τον τρόμο και τον θάνατο, εφαρμόζοντας γενικευμένα συνθήκες αυξημένου ελέγχου και σκληρής καταπίεσης.

Το ισραηλινό κράτος αποτελεί τον βασικό και σταθερό σύμμαχο για το δυτικό μπλοκ εξουσίας στην προσπάθεια επέκτασης των συμφερόντων του στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Έτσι η καθυπόταξη του αντιστεκόμενου λαού της Παλαιστίνης και άρα η απόλυτη κυριαρχία του Ισραήλ στην περιοχή αποτελεί ζητούμενο για τις ηγέτιδες δυνάμεις της γεωπολιτικής αρένας. Σε αυτό το πλαίσιο, το ελληνικό κράτος -προσδεδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας- επιχειρεί την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων συνεργασίας του με το κράτος του Ισραήλ μέσα από μια σειρά στρατηγικών ενεργειακών, στρατιωτικών και οικονομικών συμφωνιών.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα ο λαός της Παλαιστίνης συνεχίζει να αγωνίζεται, ορθώνοντας οδόφραγμα στην στρατιωτική κατοχή και τον πόλεμο που το κράτος του Ισραήλ έχει κηρύξει, αποτελώντας αγκάθι στους διαχρονικούς σχεδιασμούς των παγκόσμιων οικονομικών και πολιτικών αφεντικών. Η διεθνιστική αλληλεγγύη είναι το όπλο των λαών στον αγώνα τους για το γκρέμισμα του κόσμου της εξουσίας, για την οικοδόμηση ενός κόσμου χωρίς εκμετάλλευση, φτώχεια, καταπίεση και θάνατο!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

Αναρχική Συλλογικότητα "Κύκλος της Φωτιάς" - μέλος της ΑΠΟ

Σάββατο 15 Μάη: διαδήλωση
προς την πρεσβεία του Ισραήλ στην Αθήνα

10, 100, 1000αδες ανακαταλήψεις!

Τις τελευταίες μέρες στο Βερολίνο οι καταληψίες της Rigaer94, με συγκεντρώσεις και οδοφράγματα, δίνουν μάχη απέναντι στο Γερμανικό κράτος που επιχειρεί να εκκενώσει για ακόμη μια φορά την κατάληψη.

Οι καταλήψεις όπως και συνολικά οι κοινωνικές-ταξικές αντιστάσεις, βρίσκονται μπροστά σε μία κρίσιμη καμπή, μπροστά σε μία επίθεση που απειλεί την ύπαρξη τους. Είναι ακριβώς η στιγμή όπου αποτελεί πολιτικό καθήκον να λάβουμε θέση μάχης,

Σε μια περίοδο βαθιάς συστημικής κρίσης, η κρατική-καπιταλιστική βαρβαρότητα επελαύνει και ο ολοκληρωτισμός χτυπάει τα σώματα των αγωνιστ(ρι)ών, των μεταναστ(ρι)ών, των φτωχών, προσφέροντας το μόνο που του έχει απομείνει, τον φόβο.

Να υπερασπιστούμε ανυποχώρητα τις εστίες του αγώνα και τις κοινότητες μας. Η συλλογική δράση, η μαχητική αντίσταση και η αλληλεγγύη αποτελεί μονόδρομο απέναντι στη σαρωτική επίθεση που δεχόμαστε.

Ο εχθρός μπορεί να είναι ισχυρός αλλά δεν είναι ανίκητος. Μπορούμε να μετατρέψουμε κάθε χώρο αγώνα σε οχυρό αντίστασης απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, στην υποταγή και στον θάνατο. Έχουμε το δίκιο με το μέρος μας και τα πάντα να κερδίσουμε... μια κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας....

..κι αν είναι να πέσουμε θα ΄ναι πάνω στα κεφάλια τους..

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ
Από τη Θεσσαλονίκη μέχρι το Βερολίνο
ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ-ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ
Η διεθνιστική αλληλεγγύη το όπλο μας

Κατάληψη Mundo Nuevo

Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους λαούς της Κολομβίας

Χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονται τις τελευταίες μέρες στους δρόμους των πόλεων της Κολομβίας, αγωνιζόμενοι ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα με την οποία έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι. Από τις 28 Απρίλη, ημέρα γενικής απεργίας ενάντια στη νέα φορολογική μεταρρύθμιση που η κυβέρνηση Ντούκε επιχείρησε να προωθήσει, λαμβάνουν χώρα συνεχείς κινητοποιήσεις σε περισσότερες από 500 πόλεις της χώρας. Η νέα φορολογική μεταρρύθμιση που προέβλεπε αυξήσεις τιμών σε βασικά αγαθά (όπως ο καφές, η ζάχαρη, τα αυγά, η βενζίνη, το ρεύμα και το νερό) και έπληττε τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία της Κολομβίας ήρθε να προστεθεί σε μια συνολικότερη συνθήκη που έχει επιβληθεί στην κοινωνική βάση, με την ωμή κατασταλτική βία ενάντια στους αγωνιζόμενους, τη λεηλασία της φύσης, την καταπάτηση των ιθαγενικών εδαφών και την τρομοκρατία παραστρατιωτικών μονάδων με κρατική σφραγίδα.

Το κράτος της Κολομβίας, συνεπικουρούμενο από το κεφάλαιο και το οργανωμένο έγκλημα, επιδίδεται από τη μια πλευρά στην επίταση της εκμετάλλευσης των φτωχών και καταπιεσμένων μέσα από αντικοινωνικές πολιτικές εξαθλίωσης, την ίδια ώρα που το εμπόριο ναρκωτικών αποτελεί τον βασικό πυλώνα της οικονομίας του και από την άλλη πλευρά εξαπολύει την άγρια κατασταλτική του επίθεση σε όσους/ες αγωνίζονται για ζωή και αξιοπρέπεια, σε κοινότητες αυτοχθόνων, εργάτες, νεολαίους, φοιτητές. Από την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας, όπου τα χρήματα που προορίζονταν για τις ανάγκες του συστήματος υγείας δόθηκαν σε μεγαλοεπιχειρηματίες και τραπεζίτες και τη χρησιμοποίηση της πανδημίας για την επιβολή των αντικοινωνικών σχεδιασμών του κολομβιανού κράτους, την όξυνση των ταξικών αποκλεισμών και αντιθέσεων με τον μισό πληθυσμό της χώρας να ζει κάτω από το επίπεδο της φτώχειας, τη συνεργασία οικονομικών και πολιτικών αφεντικών και ναρκεμπόρων για την υφαρπαγή και τη συσσώρευση γης, μέχρι τους βασανισμούς και τις στυγνές δολοφονίες αγωνιστών, οι οποίες μόνο τους πρώτους μήνες του 2021 και πριν το ξέσπασμα της εξέγερσης ξεπερνούσαν τις 50.

Οι λαοί της Κολομβίας βρίσκονται καθημερινά στους δρόμους δίνοντας συνεχείς και αδιάκοπες μάχες, μπλοκάροντας τους αυτοκινητόδρομους, δημιουργώντας αυτοοργανωμένες δομές, συλλογικές κουζίνες, δομές υγείας και παροχής πρώτων βοηθειών, οργανώνοντας πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Απέναντι τους έχουν τους αντιεξεγερτικούς μηχανισμούς του κολομβιανού κράτους και τη δολοφονική βία της αστυνομίας και των ειδικών «μονάδων αντιμετώπισης ταραχών» (ESMAD), με τις συλλήψεις, τα χημικά, τους ξυλοδαρμούς, τα βασανιστήρια με ηλεκτροσόκ μέσα στα αστυνομικά τμήματα, τους πυροβολισμούς διαδηλωτών στα μάτια, τους βιασμούς διαδηλωτριών, τις δολοφονίες, την επιβολή καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και την εμφάνιση του στρατού στους δρόμους. Μέχρι στιγμής από την αρχή των κινητοποιήσεων έχουν σκοτωθεί 27 άνθρωποι, ενώ αγνοούνται συνολικά 548 όλο αυτό το διάστημα.

Εμείς από την πλευρά μας ως αναρχικοί και αναρχικές με όπλο μας την διεθνιστική αλληλεγγύη στεκόμαστε δίπλα στους εξεγερμένους των πόλεων της Κολομβίας, τις κοινότητες Αφροκολομβιανών, τους αγρότες, τους εργάτες, τους φοιτητές, τους νεολαίους και τους ιθαγενείς της Κάουκα. Οι αγώνες που ξεσπούν σε κάθε γωνία στης γης ενάντια στην επιβολή της κρατικής και καπιταλιστικής δυστοπίας και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, για την ανατροπή του σάπιου κόσμου της εξουσίας, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας θα νικήσουν!

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Συγκέντρωση αλληλεγγύης Παρασκευή 14 Μάη, 19.00, στο σταθμό ΗΣΑΠ της Κηφισιάς | Τοπικός Συντονισμός Αθήνας της ΑΠΟ- ΟΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
- Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

8η επέτειος της εξέγερσης της Ταξίμ: Η Δικαίωση του Ethem θα έρθει!

Οκτώ χρόνια μετά την εξέγερση της Ταξίμ βρεθήκαμε στο σημείο που ο Ethem Sarısülük έπεσε νεκρός στην Άγκυρα την ώρα των πυροβολισμών από αστυνομική σφαίρα. Γίναμε μάρτυρες της επίθεσης της αστυνομίας (η οποία είχε καταλάβει την περιοχή της διαδήλωσης ώρες πριν), με συνθήματα όπως «παντού βρίσκεται η Ταξίμ, παντού βρίσκεται η αντίσταση». Μετά την αστυνομική βία που δεχτήκαμε, η διαδήλωση επεκτάθηκε σε ολόκληρη την πλατεία Κιζιλάι, όπου και 9 άτομα συμπεριλαμβανομένων των τριών συντρόφων μας, συνελήφθησαν. Οι αστυνομικές δυνάμεις βασάνισαν έναν από τους κρατούμενους συντρόφους μας, τον Mahmut Demir, ξαπλώνοντάς τον κάτω στο έδαφος και πιέζοντας τον ασφυκτικά με τα γόνατά τους.

Στη συνέχεια, οι δολοφόνοι του Ethem Sarısülük, ο οποίος αντιστάθηκε στην πλατεία Κιζιλάι 8 χρόνια πριν, επιτέθηκαν και στους υπόλοιπους συντρόφους που αγωνίζονταν για αυτόν. Αυτή η πλατεία είναι η πλατεία του Ethem Sarısülük! Δεν αφήσαμε την πλατεία αυτή στα χέρια των δολοφόνων, δεν θα το κάνουμε ποτέ!

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΤΗΕΜ ΘΑ ΕΡΘΕΙ!

Επαναστατική Αναρχική Ομοσπονδία (DAF)

Αλληλεγγύη σε όσους αγωνίζονται στη Μιανμάρ απέναντι στη Χούντα

Την 1η Φεβρουαρίου ο στρατός της Μιανμάρ με επικεφαλής τον στρατηγό Min Aung Hlaing καταλαμβάνει την εξουσία ανατρέποντας την εκλεγμένη κυβέρνηση του Εθνικού Συνδέσμου για τη Δημοκρατία (NLD), η οποία ανέλαβε την εξουσία με τις εκλογές του 2011. Απέναντι στο στρατιωτικό πραξικόπημα έχουν ξεσηκωθεί χιλιάδες κόσμου που πραγματοποιούν καθημερινά διαδηλώσεις, απεργίες και συγκρούονται με τις δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας.

Η αντίσταση στο στρατιωτικό πραξικόπημα της 1ης Φλεβάρη μετράει περισσότερους από 400 νεκρούς, αμέτρητους τραυματίες και περισσότερους από 2.000 φυλακισμένους. Κομμάτι των αγωνιζόμενων είναι και οι αναρχικοί, οι οποίοι πλαισιώνουν τις γραμμές των κοινωνικών συγκρούσεων είτε στις ομάδες αλληλεγγύης όπως είναι το Food Not Bombs – Myanmar είτε είναι στην πρώτη γραμμή αυτοάμυνας απέναντι στις δολοφονικές επιθέσεις του στρατού. Ενώ ο κόσμος του αγώνα μαζικοποιείται στους δρόμους και η σύγκρουση γενικεύεται, η κατασταλτική μανία της χούντας γίνεται όλο και πιο άγρια φτάνοντας στο σημείο να δολοφονήσει τουλάχιστον 114 διαδηλωτές μέσα σε μία ημέρα στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Ταυτόχρονα, σημειώνονται αψιμαχίες ανάμεσα στις δυνάμεις του στρατού και σε ένοπλες πολιτοφυλακές οι οποίες αποτελούν κομμάτι των πολλών εθνοτήτων και της σχετικής αυτονομίας που έχουν και που συναποτελούν το κράτος της Μιανμάρ αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο για μια γενικευμένη εμφύλια σύρραξη. Η προηγούμενη κυβέρνηση ωστόσο βαρύνεται με το πογκρόμ που εξαπέλυσε ο στρατός σε βάρος της μουσουλμανικής εθνότητας των Ροχίνγκουα, το 2017, που είχε ως αποτέλεσμα δεκάδες νεκρούς και 700.000 εκτοπισμένους στο γειτονικό Μπαγκλαντές ποι διαβιούν κάτω από άθλιες συνθήκες σε προσφυγικούς καταυλισμούς. Μια ακόμη στιγμή κρατικής βαρβαρότητας για την οποία η πολιτισμένη Δύση σιώπησε εκκωφαντικά.

Στις 27 Μαρτίου, τη μέρα της 76ης επετείου από την έναρξη της αντίστασης στην κατοχή της χώρας από την Ιαπωνία, μια επέτειος που έχει καθιερωθεί ως ημέρα των ενόπλων δυνάμεων, η Χούντα επέλεξε να κάνει επίδειξη πυγμής καταστέλλοντας άγρια πορείες διαμαρτυρίας και δολοφονώντας μαζικά διαδηλωτές. Ταυτόχρονα το στρατιωτικό καθεστώτος πραγματοποίησε παρέλαση στην περιοχή της Naypyitaw την οποία παρακολούθησαν εκπρόσωποι από οκτώ χώρες (Ρωσία, Κίνα, Ινδία, Πακιστάν, Βιετνάμ, Μπαγκλαντές, Λάος και Ταϊλάνδη), δηλώνοντας τη στήριξή τους στο καθεστώς. Από την άλλη, οι Δυτικές Δυνάμεις περιορίζονται σε μία χλιαρή καταδίκη της βίας απέναντι στον λαό της Μιανμάρ από το δικτατορικό καθεστώς, χωρίς να παίρνουν μία σαφή στάση απέναντί του, κάτι που φανερώνει πως αναζητούν τις δυνατότητες για συμμαχίες κι επέκταση της ισχύος τους και του ρόλου τους σε αυτό το ρευστό πεδίο γεωπολιτικών συσχετισμών. Το μόνο βέβαιο είναι πως η όξυνση των ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών θα σημάνει ακόμα περισσότερη βία, καταπίεση και εξαθλίωση για τους λαούς της ευρύτερης περιοχής, της πολύπαθης νοτιοανατολικής Ασίας όπου εδώ και χρόνια οι μεγάλες δυνάμεις έχουν δημιουργήσει ένα ασφυκτικό πεδίο εχθροπραξιών και οι λαοί της προσπαθούν να κερδίσουν ανάσες ελευθερίας από τα κράτη και το κεφάλαιο.

Ως αναρχικοί/ες είμαστε πεπεισμένοι πως απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό που επιβάλλεται σε ολόκληρο τον παγκόσμιο χάρτη και βαθαίνει ακόμα περισσότερο και επ' αφορμής της πανδημίας της Covid-19, όπου τα κράτη επενδύουν περαιτέρω στην στρατικοποίηση για την καταστολή, τον έλεγχο και τη φίμωση των κοινωνιών, μόνο η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντεπίθεση των εκμεταλλευομένων τάξεων και η ανατροπή του κόσμου του καπιταλισμού και του κράτους σε παγκόσμιο επίπεδο μπορεί να διαμορφώσει τους όρους για τη δημιουργία μια κοινωνίας ευημερίας, ισότητας, ειρήνης και δικαιοσύνης, χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους και αποπροσανατολιστικούς ανταγωνισμούς..

Από τη Γαλλία και την Ισπανία των νομοσχεδίων για τη στέρηση της ελευθερίας του λόγου και τις Η.Π.Α των ρατσιστικών δολοφονιών της αστυνομίας, από την κρατική καταστολή απέναντι σε όποιον αντιστέκεται στην Τουρκία και την κρατική τρομοκρατία πάνω στο κοινωνικό σώμα στην Ελλάδα μέχρι το στρατιωτικό πραξικόπημα στη Μιανμάρ, βρισκόμαστε στο πλευρό των από τα κάτω όπου και αν αυτοί αγωνίζονται για την ελευθερία τους και για έναν κόσμο που θα χωράει πολλούς κόσμους.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Η Πρωτομαγιά είναι ημέρα αγώνα, δεν μπορεί να απαγορευτεί!

Το τουρκικό κράτος με πρόσχημα την πανδημία απαγόρευσε κάθε συγκέντρωση ή εκδήλωση μνήμης και αγώνα την ημέρα της Πρωτομαγιάς, με αποτέλεσμα να γίνουν περισσότερες από 200 συλλήψεις σε διάφορα μέρη της χώρας. Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους συντρόφους και τις συντρόφισσες που αγωνίζονται ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ακολουθεί η ανακοίνωση των συντρόφων/ισσών της Επαναστατικής Αναρχικής Ομοσπονδίας.

Την φετινή Πρωτομαγιά του 2021, ως Επαναστατική Αναρχική Ομοσπονδία, κάναμε πορεία στην πλατεία Kızılay στην Άγκυρα και στην πλατεία Ταξίμ στην Κωνσταντινούπολη. Συνολικά 19 από τους συντρόφους μας συνελήφθησαν στην Κωνσταντινούπολη και στην Άγκυρα. Την Πρωτομαγιά, όταν το κράτος επιχείρησε να την απαγορεύσει και να διαλύσει τις συγκεντρώσεις με το πρόσχημα της κρίσης του κορονοϊού, σπάσαμε την απαγόρευση με τον αγώνα μας.

Η Πρωτομαγιά είναι η δική μας μέρα αγώνα. Σήμερα μεγαλώνουμε αυτόν τον αγώνα, ο οποίος ξεκίνησε το 1886, με το ίδιο θάρρος. Ως εκείνοι/ες που αντιστέκονται στους δρόμους παρόλες τις απαγορεύσεις και τα εμπόδια των μηχανισμών εξουσίας, καταδείξαμε για άλλη μια φορά ότι η Πρωτομαγιά δεν μπορεί να απαγορευτεί. Ως Επαναστατική Αναρχική Ομοσπονδία, οργανώνουμε τον αναρχισμό και συνεχίζουμε αυτόν τον αγώνα ο οποίος κληροδοτήθηκε σε μας από τους συντρόφους μας το 1886.

Ζήτω η Πρωτομαγιά! Ζήτω ο Αναρχισμός!

Η Πρωτομαγιά είναι Ημέρα Αγώνα, δεν μπορεί να απαγορευτεί!

Επαναστατική Αναρχική Ομοσπονδία DAF)

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Σε παγκόσμιο επίπεδο, τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά επιχειρούν μία, άνευ όρων, επίθεση εναντίον των λαών της καπιταλιστικής περιφέρειας μέσα από πολέμους, στρατιωτικές επιχειρήσεις, ανατροπή καθεστώτων και την επιβολή νέων με στόχο τον έλεγχο ολόκληρων περιοχών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών και την εκμετάλλευση ολόκληρων πληθυσμών. Μια συνθήκη όπου η καταδίκη εκατομμυρίων ανθρώπων στην εξαθλίωση, τη φτώχεια, τις αρρώστιες και τον ξεριζωμό αποτελεί την προϋπόθεση για την εξασφάλιση της υπερσυσσώρευσης του πλούτου στα χέρια των παγκόσμιων οικονομικών ελίτ και για την αναδιάταξη των συσχετισμών γεωπολιτικής ισχύος στο πλαίσιο των διακρατικών ανταγωνισμών, μεταξύ παγκόσμιων, περιφερειακών και τοπικών δυνάμεων.

Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση, αποτέλεσμα της συνολικής κρίσης του συστήματος, οξύνεται όλο και περισσότερο, καθώς η πανδημία λειτουργεί ως επιταχυντής της, διαμορφώνοντας ένα ασφυκτικότερο πλαίσιο για την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία. Στον ελλαδικό χώρο, αυτό γίνεται πιο συγκεκριμένο από την έναρξη ενός νέου γύρου λεηλασίας της κοινωνικής βάσης με κυριότερες αιχμές την περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας, την έμπρακτη κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης και του 8ώρου, τη συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων, μέχρι την αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος και την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης. Από τη μονιμοποίηση του Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης μέσα από την καταστολή και την καθυπόταξη των κοινωνικών και ταξικών κινημάτων και ιδιαίτερα των αναρχικών- αντιεξουσιαστών, τις εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων αγώνα, την αστυνομική κατοχή ολόκληρων περιοχών μέχρι την απαγόρευση διαδηλώσεων και τη γενικότερη αναβάθμιση του νομικού οπλοστασίου σε βάρος αγωνιστών. Από την πατριαρχική βία που αποτελεί οργανικό κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου μέχρι τη διεύρυνση του πολέμου ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, την προσπάθεια δαιμονοποίησής τους, την εξαφάνιση τους από το δημόσιο πεδίο, τον εγκλεισμό τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης καθώς και τη λεηλασία του φυσικού κόσμου μέσα από την ενεργοποίηση των μηχανών της καπιταλιστικής ανάπτυξης που ρημάζουν τοπικές κοινωνίες, βουνά, ποτάμια, θάλασσες, λίμνες, δάση.

Απέναντι στη διεθνή αντικοινωνική συμμαχία των πολιτικών και οικονομικών ελίτ και στις εμπόλεμες κοινωνίες που προετοιμάζουν, αναδύονται οι αστείρευτες απελευθερωτικές δυνατότητες των αγώνων που ξεσπούν σε όλο τον κόσμο. Από τα ιθαγενικά κινήματα στην Αμερική μέχρι την Ροτζάβα, από τις φαβέλες της Βραζιλίας, τους δρόμους της Χιλής και της Κολομβίας μέχρι τη Μιανμάρ, από τα αντιφασιστικά οδοφράγματα στις ΗΠΑ ως την Ευρώπη, τα Βαλκάνια και την Τουρκία, η φλόγα της εξέγερσης είναι πάντα ζωντανή. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας

στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εφαλτήρια της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Την ίδια στιγμή από τις ιθαγενικές κοινότητες της Τσιάπας που μετά την εξέγερση της πρωτοχρονιάς του 1994 χτίζουν την αυτονομία τους, οι Ζαπατίστας ταξιδεύουν στην Ευρώπη στέλνοντας στους από τα κάτω όλης της γης ένα ακόμα μήνυμα αλληλεγγύης και αντίστασης απέναντι στα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά. Από την πλευρά μας προετοιμαζόμαστε να τους υποδεχτούμε στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα, στις γειτονιές και τους δρόμους, στα βουνά και τα ποτάμια.

Η διοργάνωση του 3ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ από την ΑΠΟ-ΟΣ έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοιχτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Οι θεματικές πάνω στις οποίες θα κινηθούν οι πολιτικές εκδηλώσεις και παρουσιάσεις του φεστιβάλ έχουν να κάνουν με όλο το εύρος του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, από τους αγώνες διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια στον πόλεμο και τον φασισμό, την υπεράσπιση των κατειλημμένων και αυτοοργανωμένων χώρων ζωής και αντίστασης, ως σημεία αναφοράς του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση μέχρι τις αντιστάσεις ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, τους αντεργατικούς σχεδιασμούς, την κρατική καταστολή, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης και την πατριαρχία. Τους αγώνες υπεράσπισης του φυσικού κόσμου και των τοπικών κοινωνιών απέναντι στη λεηλασία και την καταστροφή τους. Ταυτόχρονα, στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με το αναρχικό πρόταγμα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης και το καθολικό όραμα της κοινωνικής επανάστασης, για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και ντοκουμέντων.

Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδειχθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν με προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του πολέμου και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, ως αναρχικοί, έχουμε να προτάξουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοιχτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων